

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném **dne 15. prosince 2020** v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Chocholatého, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Krejčíříka a JUDr. Miroslava Kureše, o odvolání obžalovaných **Viktora Ch.**, narozeného xxx, a **Ing. Vlastimila H.**, narozeného xxx, a dále o odvolání **státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze a JUDr. Kateřiny Martínkové, LL.M., insolvenční správkyne dlužníka Metropolitního spořitelního družstva v likvidaci, IČO 255 71 150, AK Ostrava**, podaných proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. ledna 2020, č. j. 1 T 4/2019 -2250, **takto:**

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d), f) trestního řádu se napadený rozsudek k odvolání všech **zrušuje** v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že

Obžalování

1. Viktor Ch.,

narozený xxx, bez zaměstnání, trvale bytem xxx

2. Ing. Vlastimil H.,

narozený xxx, úředník xxx, trvale bytem xxx,

jsou vinni, že

I. obžalovaný Viktor Ch.

dne 18. 4. 2012 v Praze, v postavení jediného jednatele a společníka společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., IČO 227 92 856, v rozhodné době se sídlem xxx, PSČ 400 02, aktuálně se sídlem xxx, 602 00 Brno, se záměrem vylákat finanční prostředky ve prospěch společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., uzavřel s Metropolitním spořitelním družstvem, IČO 255 71 150, (dále jen „MSD“), dříve se sídlem 602 00 Brno, Jezuitská 14/13, Smlouvu o úvěru č. 506889038 znějící na částku ve výši 22 400 000 Kč, jejímž účelem bylo financování nákupu nemovitostí, při sjednávání tohoto úvěru **vědomě uvedl nepravdivé skutečnosti o pořizované změně územního plánu**, která měla být ve fázi zpracování k dotčeným nemovitostem, jenž zastavil ve prospěch MSD v rámci sjednávání uvedeného úvěru, a kdy tyto pozemky, podle jeho tvrzení, měly být převedeny do zastavitelného území pro výstavbu rodinných domů, oproti skutečnému stavu, neboť žádné kroky ke změně územního plánu a k převedení těchto nemovitostí na stavební pozemky nikdy neučinil, a na základě těchto podstatných skutečností zpracovali pracovníci poškozeného MSD soubor vyhodnocení pod označením „Hodnocení klienta - základní informace“, v nichž vycházeli z uvedeného nepravdivého údaje o pořizované změně územního plánu a převedení zastavovaných nemovitostí na pozemky stavební, jakož i Viktorem Ch. **předloženého znaleckého posudku č. 993-032/2012 ze dne 10. 3. 2012 znalce Ing. Vlastimila H.**, podle něhož obvyklá cena tržní zastavovaných nemovitostí byla vyčíslena na částku ve výši **28 097 770 Kč**, a ačkoli věděl, že finanční prostředky získané tímto účelovým úvěrem použije na jiný než určený účel, když po dosažení uzavření shora citované smlouvy, v níž se MSD zavázalo poskytnout a poskytl peněžní prostředky formou podnikatelského úvěru dne 19. 4. 2012 poukázáním částky 22 400 000 Kč na běžný účet číslo 2107469502/2700 vedený u UniCreditBank, a.s., majitele společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., Viktor Ch. tyto **úvěrové prostředky v částce 22 325 000 Kč**, bez doložení jakékoli jejich ekonomické podstaty, nechal převést za použití elektronického bankovníctví bezprostředně po jejich načerpání prostřednictvím osoby Jaroslava Vodičková, nar. xxx, na účet číslo 2106960666/2700 vedený u UniCreditBank, a.s., majitele Vrchovina - zemědělská obchodní, a.s., přičemž ke koupi jakýchkoliv nemovitostí do majetku společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., a naplnění účelovosti sjednaného úvěru nikdy nedošlo, po tomto vyčerpání úvěrových prostředků řádně úvěr nesplatil, přestože se zavázal v čl. IV. odst. 3 dotčené Smlouvy o úvěru č. 506889038 uhradit čerpanou jistinu nejpozději do 30. 4. 2013 a v odst. 5 tohoto ustanovení se zavázal hradit jakékoliv částky splatné podle Smlouvy na účet MSD č. 158043035/0300 pod variabilním symbolem 506889011, kdy k datu 29. 4. 2013 uhradil na dotčený úvěr pouze částku ve výši 2 113 200 Kč, a přestože řádné splacení úvěru se zavázal zajistit dne 18. 4. 2012 uzavřením Smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem se zástupcem MSD, a to zástavním právem k nemovitostem zapsaných na listu vlastnictví č. 116 pro katastrální území xxx, okres Ústí nad Labem, vedené u Katastrálního úřadu pro Ústecký Kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem ve vlastnictví třetí osoby - společnosti DESPERADOS, s.r.o., IČO 254 23 754, se sídlem xxx, xxx, jednající jednatelem Viktorem Ch., jakož i blanco směnkou č. 506889038 výstavce společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., avalovanou Viktorem Ch., coby fyzickou osobou, RČ xxx, bytem xxx, kdy obžalovaný věděl, že zástava nedosahovala deklarované hodnoty, a to nejen ke dni sjednání úvěru, ale taktéž v průběhu celého úvěrového vztahu a těmito zajišťovacími instituty nemohlo být Metropolitní spořitelní družstvo uspokojeno v případě, že by úvěr č. 506889038 společností Rock Forrest Invest, s.r.o., nebyl splacen, kdy s ohledem na skutečnost, že společnost Rock Forrest Invest, s.r.o., nevyvíjela žádnou obchodní činnost, musel si být od počátku tohoto úvěrového vztahu vědom toho, že předmětný úvěr nesplatí, kdy tímto svým jednáním způsobil Metropolitnímu spořitelnímu družstvu v likvidaci, IČO 255 71 150, škodu ve výši **19 036 300 Kč**,

tedy - při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl hrubě zkreslené údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu.

II. Obžalovaný Ing. Vlastimil H.

Podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku se z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2020, č. j. 45 T 5/2019 – 3179 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 9. 2020, č. j. 5 To 27/2020 - 3647 **zrušuje** výrok o vině trestným činem pomoci ke zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku a zločinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu při vázanosti skutkovými zjištěními ve zrušeném rozsudku se rozhoduje tak, že

obžalovaný Ing. Vlastimil H. jako znalec z oboru ekonomika — ceny a odhady nemovitostí, s vědomím, že znalecké posudky stanovující cenu obvyklou (tržní) nemovitostí mohou být společností TORIRADAN, a.s., IČO 246 81 580, či dalšími subjekty použity při sjednávání úvěrových smluv, když níže byly jím vypracované znalecké posudky skutečně při sjednávání úvěrových smluv užity,

1) dne 10. 3. 2012 vypracoval zkreslený znalecký posudek č. 994-033/2012 pro společnost TORIRADAN, a.s., jako objednavatele posudku, za účelem „Zjištění ceny nemovitostí“, zapsaných na listu vlastnictví č. 416 Katastrální úřad pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem, okres Ústí nad Labem, obec Libouchec, katastrální území Čermná u Libouchce, v rámci jehož vypracování vycházel účelově a nekriticky pouze z vyjádření objednatele posudku, že změna územně plánovací dokumentace je ve fázi zpracování, a nezajistil si žádné podklady k ověření tohoto tvrzení, přičemž takto postupoval v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, podle kterého se pro účely oceňování pozemek posuzuje podle stavu uvedeného v katastru nemovitostí, kdy uvedené nemovitosti ocenil obvyklou cenou tržní, jejíž zjištění bylo provedeno porovnávací metodou, kterou interpretoval zmatečně a zavádějícím způsobem, použité nálezy znalec vyhodnotil vadně, protože nezkoumal skutečné realizace prodejů podobného typu nemovitostí v daném segmentu trhu, ale cenu pouze simuloval z internetové nabídky, nezkoumal patřičně daný segment trhu - možné využití předmětu ocenění, nezkoumal skutečnou využitelnost pozemků ve spolupráci s obecním úřadem, a obvyklou cenu nemovitostí stanovil ke dni ocenění částkou **30 141 180 Kč**, byť ve skutečnosti měly předmětné nemovitosti hodnotu toliko 1 127 700 Kč, tj. ve znaleckém posudku hodnotu nemovitostí 26x nadhodnotil, přičemž vypracováním tohoto nadhodnoceného znaleckého posudku, který byl následně bezprostředně po jeho vypracování použit Tomášem Ch., nar. xxx, trvale bytem xxx, členem představenstva společnosti TORIRADAN, a.s., IČO 246 81 580, tehdy se sídlem Praha 2, Václavská 2073/20, jako podstatný podklad žádosti o podnikatelský úvěr na nákup nemovitostí a jejich následný prodej k vylákání úvěrových prostředků ve výši 24 000 000 Kč, se tak podílel na způsobení škody Metropolitnímu spořitelnímu družstvu ve výši **20 747 706,15 Kč**,

2) dne 8. 11. 2012 vypracoval zkreslený znalecký posudek č. 1078-116/2012 pro společnost TORIRADAN, a.s., jako objednavatele posudku, za účelem „Zjištění ceny nemovitostí“, zapsaných na listu vlastnictví č. 298 u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Benešov, okr. Benešov, obec Pavlovice, katastrální území Pavlovice u Vlašimi, v rámci jehož vypracování vycházel účelově a nekriticky z informace od objednatele posudku, že změna územně plánovací dokumentace je ve fázi zpracování, a nezajistil si žádné podklady k ověření tohoto tvrzení, přičemž takto postupoval v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, podle kterého se pro účely oceňování pozemek posuzuje

podle stavu uvedeného v katastru nemovitostí, kdy uvedené nemovitosti ocenil obvyklou cenou tržní, jejíž zjištění bylo provedeno porovnávací metodou, kterou interpretoval zmatečně a zavádějícím způsobem, použité nálezy obžalovaný vyhodnotil vadně, protože nezkoumal skutečné realizace prodeje podobného typu nemovitostí v daném segmentu trhu, ale cenu pouze simuloval z internetové nabídky, nezkoumal patřičně daný segment trhu - možné využití předmětu ocenění, nezkoumal skutečnou využitelnost pozemků ve spolupráci s obecním úřadem, a cenu obvyklou stanovil ke dni ocenění částkou **35 075 800 Kč**, když hodnota oceňovaných nemovitostí činila toliko 286 000 Kč, tedy posudkem stanovenou obvyklou cenu nemovitostí nadhodnotil 122x, přičemž vypracováním tohoto nadhodnoceného znaleckého posudku, který byl následně bezprostředně po jeho vypracování použit Tomášem Ch., nar. xxx, trvale bytem xxx, členem představenstva společnosti TORIRADAN, a.s., IČO 246 81 580, tehdy se sídlem Praha 2, Václavská 2073/20, jako podstatný podklad žádosti o podnikatelský úvěr na nákup nemovitostí a jejich následný prodej k vylákání úvěrových prostředků ve výši 28 000 000 Kč, se tak podílel na způsobení škody Metropolitnímu spořitelnímu družstvu ve výši **26 790 000 Kč**,

a oběma shora uvedenými zkreslenými znaleckými posudky tak napomohl ke způsobení škody Metropolitnímu spořitelnímu družstvu, IČO 255 71 150, v celkové výši nejméně **47 537 706,15 Kč**,

3) jako znalec jmenovaný rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 10. 1999, pod č. j. Spr 5669/99, základní obor ekonomika, odvětví ceny a odhady, zvláštní specializace oceňování nemovitostí, a odhadce zapsaný v seznamu vedeném MSD, zhotovil pro objednatele Viktora Ch., nar. xxx, **hrubě zkreslený znalecký posudek datovaný ke dni 10. 3. 2012**, evidovaný pod č. 993-032/2012, o ceně nemovitosti pozemkových parcel v obci xxx, katastrální území xxx, zapsaných na listu vlastnictví č. 116 (s výjimkou parc. číslo 482/3, 482/4, 485 a 488/1, které nebyly předmětem ocenění), za účelem „Zjištění ceny nemovitostí“, kdy při jeho vypracování, veden snahou o dosažení co nejvyšší výsledné ceny obvyklé (tržní), v rozporu s obecnými požadavky kladenými na výkon znalce, vycházel účelově a nesprávně pouze z vyjádření objednatele znaleckého posudku, že širší využití oceňovaných pozemků závisí na pořizované změně územně plánovací dokumentace (dále jen „ÚPD“) a jejím schválení s tím, že změna ÚPD je ve fázi zpracování a pozemky by měly být převedeny do zastavitelného území obce pro výstavbu rodinných domů, nezajistil si k ověření tohoto vyjádření objednatele žádné relevantní podklady, zejména pak platnou ÚPD či předchozí nabývací titul k předmětným pozemkům tj. kupní smlouvu ze dne 16. 7. 2009 uzavřenou mezi kupujícím společností DESPERADOS, s.r.o., a prodávajícím Ing. Vítězslavem Sejkorou v částce 1 372 184 Kč, nezabýval se jejich skutečnou užitnou hodnotou a za tímto účelem nespolupracoval s příslušnými orgány státní správy, a takto zcela vědomě a úmyslně postupoval v rozporu se stěžejním oceňovacím předpisem, který mu jako znalci se zvláštní specializací oceňování nemovitostí musel být, při jeho dlouholeté praxi, znám, tj. konkrétně s ustanovením § 9 odst. 3 zák. č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, v tehdy platném znění (v současnosti § 9 odst. 5), podle kterého se pro účely oceňování pozemek posuzuje podle stavu uvedeného v katastru nemovitostí (dále jen „KN“), který mu byl též znám, a to z jednotlivých výpisů listů vlastnictví tvořících přílohu znaleckého posudku, pro nemovitosti stanovil cenu obvyklou (tržní) za použití indexové metody, která byla v daném období pro určení tržní ceny obvyklá a správná, založil ji však na chybném výběru porovnávaného nemovitého objektu a posudek tak zatížil zjevnou vadou, nezkoumal skutečné realizace prodeje druhově podobného typu nemovitostí v daném segmentu trhu, cenu pouze převzal z internetové inzertní nabídky, navíc do posudku nedoložil žádné doklady či stanoviska dotčených státních orgánů a organizací, které by opravňovaly s předmětem ocenění zacházet jako se stavebními pozemky, k ceně se vyjadřoval do budoucna a nikoli ke skutečnému stavu ke dni 10. 3. 2012, neboť se jednoznačně jednalo a nadále jedná o zemědělské pozemky a jiné nestavební pozemky (vyjma parc. č. 64/1 a jedné poloviny parc. č. 68/1 nacházejících se v zastavitelné části obce pro stavbu s

komerčním využitím, bez možnosti napojení na veřejnou kanalizaci), kdy pro výpočet obvyklé (tržní) hodnoty pouze sečetl výměru všech pozemků bez ohledu na jejich polohu v katastrálním území a způsob využití a vše vynásobil jednotkovou cenou při použití nesprávné hodnoty parametru „poloha v obci — okrajová vyhledávaná část obce“, tedy při stanovení obvyklé (tržní) ceny nepostupoval správně, účelově vyhodnotil podklady, nepoužil správný srovnávací prvek, pro většinu nemovitostí ležící převážně v extravilanu obce použil nesprávnou hodnotu koeficientu „poloha v obci“ a vědomě tím obvyklou (tržní) cenu předmětného souboru nemovitostí více jak 22x nadhodnotil, když v jím vypracovaném znaleckém posudku stanovil cenu obvyklou (tržní) nemovitostí ve výši **28 097 770 Kč** na rozdíl od soudního znalce Ing. Bohuslava Rohleny, se sídlem Nádražní 1500, Nové Město nad Metují, který v souladu se zákonem o oceňování majetku, stanovil ve znaleckém posudku č. 64/4420/2017 ze dne 10. 11. 2017 ve spojení s dodatkem ze dne 7. 5. 2018 cenu obvyklou (tržní) totožných nemovitostí ke dni 18. 4. 2012 částkou ve výši 1 250 500 Kč, kdy rozdíl takto stanovených cen obvyklých (tržních) činí 26 847 270 Kč, věděl tedy, že jeho činnost při zpracování předmětného znaleckého posudku nebyla uskutečněna na základě veškerých dostupných podkladů, ani rozhodné právní úpravy, kterou se měl v souladu s účelem posudku řídit a tedy věděl, že výsledek, ke kterému dospěl, nemůže odpovídat požadavku výkonu řádné znalecké činnosti, plynoucí z odpovědnostního postavení znalce a vypracováním výše uvedeného znaleckého posudku, jehož odborný závěr se liší v míře, která není běžně odůvodnitelná rozdílností pohledu znalce, nýbrž v míře tak rozsáhlé, která odůvodňuje závěr, že se jedná o hrubě zkreslený posudek s vědomě nadhodnocenou obvyklou (tržní) cenou, který byl bezprostředně po vyhotovení předložen Viktorem Ch. jako podstatná příloha k Žádosti o poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši 22 400 000 Kč na nákup nemovitostí, čímž se podílel na způsobení škody družstvu Metropolitní spořitelní družstvo v likvidaci, IČO 255 71 150, se sídlem Balbínova 404/22, 120 00 Praha - Vinohrady, částkou ve výši **19 036 300 Kč**,

tedy ad 1) až 3)

-jednak umožnil jinému spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl hrubě zkreslené údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

- jednak jako znalec podal hrubě zkreslený znalecký posudek a způsobil takovým činem značnou škodu.

Tím spáchali

ad I. obžalovaný Viktor Ch.

zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku,

ad II. /1,2,3/

obžalovaný Ing. Vlastimil H.

pomoc ke zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku a zločin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019

a odsuzují se

obžalovaný Viktor Ch.

za zločin úvěrového podvodu a dále za přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 10. 2019, č. j. 6 T 165/2019 - 93, doručeného obžalovanému dne 30. 10. 2019, v právní moci dne 8. 11. 2019, podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pět) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku **k peněžitému trestu** ve výměře 500 denních sazeb, kdy denní sazba činí 2 000 Kč, celkem ve výměře **1 000 000 Kč** (jeden milion korun českých).

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku k trestu **zákazu činnosti** spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodní společnosti na dobu **5 (pět) let.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se vyslovuje **trest propadnutí věci**, a to tlumiče hluku výstřelu palné zbraně, černé barvy o délce 140 mm, uloženého ve skladu Policie ČR (ve věci Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 6 T 165/2019).

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 10. 2019, č. j. 6 T 165/2019 - 93, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný Ing. Vlastimil H.

podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 45 odst. 1 trestního zákoníku ke **společnému úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedm) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře 500 denních sazeb, kdy denní sazba činí 1 000 Kč, celkem ve výměře **500 000 Kč** (pět set tisíc korun českých).

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku k trestu **zákazu činnosti** spočívajícím v zákazu výkonu znalecké činnosti v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, zvláštní specializace oceňování nemovitostí na dobu **5 (pět) let.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se **JUDr. Kateřina Martínková, LL.M.**, insolvenční správce Metropolitního spořitelního družstva v likvidaci, AK se sídlem Sokolská třída 966/22, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, a poškozená **Glory Daze Associated S.A.**, reg. č. 584444, 33 Porter Road, P.O.Box 3169, PMB 103, Road Town, Tortola, British Virgin, **odkazují** se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

I. Napadený rozsudek

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2020, č. j. 1 T 4/2019–2250 byli obžalovaní Viktor Ch. a Ing. Vlastimil H. odsouzeni pro majetkovou trestnou činnost kvalifikovanou jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, v případě obžalovaného Ing.H. ve formě účastenství jako pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019. Trestné jednání obžalovaných spočívalo v tom, že obžalovaný Viktor Ch. jako jediný jednatel a společník společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., uzavřel dne 18. 4. 2012 s Metropolitním spořitelním družstvem, Brno, (dále jen „MSD“) smlouvu o úvěru na částku 22 400 000 Kč, když při sjednávání tohoto úvěru vědomě uvedl nepravdivé skutečnosti o pořizované změně územního plánu, která měla být ve fázi zpracování k dotčeným nemovitostem, jenž zastavil ve prospěch MSD v rámci sjednávání uvedeného úvěru, a kdy tyto pozemky, podle jeho tvrzení, měly být převedeny do zastavitelného území pro výstavbu rodinných domů, oproti skutečnému stavu, neboť žádné kroky ke změně územního plánu a k převedení těchto nemovitostí na stavební pozemky nikdy neučinil, a na základě těchto podstatných skutečností zpracovali pracovníci poškozeného MSD soubor vyhodnocení pod označením „Hodnocení klienta - základní informace“, v nichž vycházeli z uvedeného nepravdivého údaje o pořizované změně územního plánu a převedení zastavovaných nemovitostí na pozemky stavební, jakož i Viktorem Ch. předloženého znaleckého posudku č. 993-032/2012 ze dne 10. 3. 2012 znalce Ing. Vlastimila H., podle něhož obvyklá cena tržní zastavovaných nemovitostí byla vyčíslena na částku ve výši 28 097 770 Kč, když po dosažení uzavření shora citované smlouvy, v níž se MSD zavázalo poskytnout a poskytl peněžní prostředky formou podnikatelského úvěru dne 19. 4. 2012 poukázáním částky 22 400 000 Kč na běžný účet číslo 2107469502/2700 vedený u UniCreditBank, a.s., majitele společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o. Obžalovaný Viktor Ch. tyto úvěrové prostředky v částce 22 325 000 Kč, bez doložení jakékoli jejich ekonomické podstaty, nechal za použití elektronického bankovníctví bezprostředně po jejich načerpání převést na účet číslo 2106960666/2700 vedený u UniCreditBank, a.s., majitele Vrchovina - zemědělská obchodní, a.s., přičemž ke koupi jakýchkoliv nemovitostí do majetku společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., nikdy nedošlo. Po tomto vyčerpání úvěrových prostředků řádně úvěr nesplatil, přestože se zavázal uhradit čerpanou jistinu nejpozději do 30. 4. 2013, kdy k datu 29. 4. 2013 uhradil na dotčený úvěr pouze částku ve výši 2 113 200 Kč, přestože řádné splacení úvěru se zavázal zajistit dne 18. 4. 2012 uzavřením Smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem se zástupcem MSD, a to zástavním právem k nemovitostem zapsaných na listu vlastnictví č. 116 pro katastrální území xxx, vedené u Katastrálního úřadu pro Ústecký Kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem ve vlastnictví třetí osoby - společnosti DESPERADOS, s.r.o., jakož i bianco směnkou č. 506889038 výstavce společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., avalovanou Viktorem Ch., coby fyzickou osobou, kdy obžalovaný Ch. věděl, že zástava nedosahovala deklarované hodnoty, a to nejen ke dni sjednání úvěru, ale taktéž v průběhu celého úvěrového vztahu a těmito zajišťovacími instituty nemohlo být Metropolitní spořitelní družstvo uspokojeno v případě, že by úvěr č. 506889038 společností Rock Forrest Invest, s.r.o., nebyl splacen, kdy s ohledem na skutečnost, že společnost Rock Forrest Invest, s.r.o., nevyvíjela žádnou obchodní činnost, musel si být od počátku tohoto úvěrového vztahu vědom toho, že předmětný úvěr nesplatí, kdy tímto svým jednáním způsobil Metropolitnímu spořitelnímu družstvu v likvidaci, škodu ve výši **19 036 300 Kč**.

2. Obžalovaný Ing. Vlastimil H. byl v době činu znalcem v oboru ekonomika, odvětví ceny a

odhady, zvláštní specializace oceňování nemovitostí, a rovněž odhadcem zapsaným v seznamu vedeném MSD. Pro objednatele Viktora Ch. zhotovil hrubě zkreslený znalecký posudek datovaný ke dni 10. 3. 2012, evidovaný pod č. 993-032/2012, o ceně nemovitosti pozemkových parcel v obci xxxx, zapsaných na listu vlastnictví č. 116 (s výjimkou parc. číslo 482/3, 482/4, 485 a 488/1, které nebyly předmětem ocenění), za účelem „Zjištění ceny nemovitosti“, kdy při jeho vypracování byl veden snahou o dosažení co nejvyšší výsledné ceny obvyklé (tržní). V rozporu s obecnými požadavky kladenými na výkon znalce, vycházel účelově a nesprávně pouze z vyjádření objednatele znaleckého posudku, že širší využití oceňovaných pozemků závisí na pořizované změně územně plánovací dokumentace (dále jen „ÚPD“) a jejím schválení s tím, že změna ÚPD je ve fázi zpracování a pozemky by měly být převedeny do zastavitelného území obce pro výstavbu rodinných domů, nezajistil si k ověření tohoto vyjádření objednatele žádné relevantní podklady, zejména pak platnou ÚPD či předchozí nabývací titul k předmětným pozemkům tj. kupní smlouvu ze dne 16. 7. 2009 uzavřenou mezi kupujícím společností DESPERADOS, s.r.o., a prodávajícím Ing. Vítězslavem Sejkorou v částce 1 372 184 Kč, nezabýval se jejich skutečnou užitnou hodnotou a za tímto účelem nespolutracoval s příslušnými orgány státní správy, a takto zcela vědomě a úmyslně postupoval v rozporu se stěžejním oceňovacím předpisem, který mu jako znalci se zvláštní specializací oceňování nemovitostí musel být, při jeho dlouholeté praxi, znám, tj. konkrétně s ustanovením § 9 odst. 3 zák. č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, v tehdy platném znění (v současnosti § 9 odst. 5), podle kterého se pro účely oceňování pozemek posuzuje podle stavu uvedeného v katastru nemovitostí (dále jen „KN“), který mu byl též znám, a to z jednotlivých výpisů listů vlastnictví tvořících přílohu znaleckého posudku. Pro nemovitosti stanovil cenu obvyklou (tržní) za použití indexové metody, která byla v daném období pro určení tržní ceny obvyklá a správná, založil ji však na chybném výběru porovnávaného nemovitého objektu a posudek tak zatížil zjevnou vadou, nezkoumal skutečné realizace prodeje druhově podobného typu nemovitostí v daném segmentu trhu, cenu pouze převzal z internetové inzertní nabídky, navíc do posudku nedoložil žádné doklady či stanoviska dotčených státních orgánů a organizací, které by opravňovaly s předmětem ocenění zacházet jako se stavebními pozemky, k ceně se vyjadřoval do budoucna a nikoli ke skutečnému stavu ke dni 10. 3. 2012, neboť se jednoznačně jednalo a nadále se jedná o zemědělské pozemky a jiné nestavební pozemky (vyjma parc. č. 64/1 a jedné poloviny parc. č. 68/1 nacházejících se v zastavitelné části obce pro stavbu s komerčním využitím, bez možnosti napojení na veřejnou kanalizaci), kdy pro výpočet obvyklé (tržní) hodnoty pouze sečetl výměru všech pozemků bez ohledu na jejich polohu v katastrálním území a způsob využití a vše vynásobil jednotkovou cenou při použití nesprávné hodnoty parametru „*poloha v obci — okrajová vyhledávaná část obce*“, tedy při stanovení obvyklé (tržní) ceny nepostupoval správně, účelově vyhodnotil podklady, nepoužil správný srovnávací prvek, pro většinu nemovitostí ležících převážně v extravilánu obce použil nesprávnou hodnotu koeficientu „*poloha v obci*“ a vědomě tím obvyklou (tržní) cenu předmětného souboru nemovitostí více jak **22x nadhodnotil**, když v jím vypracovaném znaleckém posudku stanovil cenu obvyklou (tržní) nemovitostí ve výši 28 097 770 Kč. Skutečnou cenu obvyklou zastavených pozemků ke dni 18. 4. 2012 soudní znalec Ing. Bohuslav Rohlena, v souladu se zákonem o oceňování majetku, stanovil na částku ve výši 1 250 500 Kč, rozdíl takto stanovených cen obvyklých (tržních) činí 26 847 270 Kč. Obžalovaný Ing.H. věděl, že jeho činnost při zpracování předmětného znaleckého posudku nebyla uskutečněna na základě veškerých dostupných podkladů, ani rozhodné právní úpravy, kterou se měl v souladu s účelem posudku řídit a tedy věděl, že výsledek, ke kterému dospěl, nemůže odpovídat požadavku výkonu řádné znalecké činnosti, plynoucí z odpovědnostního postavení znalce a vypracováním výše uvedeného znaleckého posudku, jehož odborný závěr se liší v míře, která není běžně odůvodnitelná rozdílností pohledu znalce, nýbrž v míře tak rozsáhlé, která odůvodňuje závěr, že se jedná o hrubě zkreslený posudek s vědomě nadhodnocenou obvyklou (tržní) cenou, který byl bezprostředně po vyhotovení předložen Viktorem Ch. jako podstatná příloha k Žádosti o poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši 22 400 000 Kč na nákup nemovitostí, čímž se podílel na způsobení škody družstvu Metropolitní spořitelní družstvo v

likvidaci, částkou ve výši **19 036 300 Kč**.

3. Za toto jednání byl obžalovaný Viktor Ch. odsouzen k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 let se zařazením do věznice s ostrahou, k peněžitému trestu ve výměře 500 denních sazeb po 2 000 Kč, tedy 1 milion korun, s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 12 měsíců, dále k trestu zákazu činnosti - výkonu funkce statutárního orgánu v obchodní společnosti na dobu 5 let a ze zrušeného trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem byl opakován trest propadnutí věci – tlumiče hluku výstřelu palné zbraně. Obžalovanému Ing. Vlastimilu H. byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let se zařazením do věznice s ostrahou a také trest zákazu činnosti – výkonu znalecké činnosti v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, zvláštní specializace oceňování nemovitostí na dobu 5 let.

4. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu bylo poškozené Metropolitní spořitelní (*chybně uvedeno spotřební*) družstvo v likvidaci, IČO 25571150, se sídlem Praha 2 — Vinohrady, Balbínova 404/22, zastoupené JUDr. Kateřinou Martínkovou, insolvenční správkyní Metropolitního spořitelního družstva v likvidaci, AK se sídlem Sokolská třída 966/22, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, odkázáno s nárokem na náhradu škody nařízení ve věcech občanskoprávních.

II. Podaná odvolání

5. Proti tomuto rozsudku podali včas a řádně odvolání oba dva obžalovaní, státní zástupce a insolvenční správkyně MSD v likvidaci. Obžalovaní shodně brojí do skutkových zjištění, do viny i právní kvalifikaci a trestu. Státní zástupce podal odvolání toliko ohledně obžalovaného Ing.H., jež směřuje do výroku o trestu. Odvolání insolvenční správkyně směřuje do výroku o náhradě škody, a to jak po formální stránce (aktivní legitimace), tak i do věcného nepřiznání uplatněného nároku na náhradu škody.

6. **Obžalovaný Viktor Ch.** podal sám odvolání v zákonné lhůtě a uvádí, že v řízení, které předcházelo rozsudku ze dne 24. 1. 2020, prvoinstanční soud nesprávně zjistil skutkový stav a také jej nesprávně zhodnotil z hlediska příslušných ustanovení trestního zákona. Soud zcela špatně a nekriticky převzal výpočet škody stanovený policejním orgánem, přestože mu byl předložen znalecký posudek znaleckého ústavu znalce VALUE ADDED Znalecká, s.r.o., který dokazuje, že úvěr k okamžiku, kdy měla vzniknout škoda, byl **přezajištěn**. Závěr znalce je zcela jistě v oblasti hodnocení hodnoty majetku kvalifikovanější než názor policejního orgánu, který ani neví, že je nutno stanovit okamžik, ke kterému se stanovuje hodnota zajištění a tedy i výše škody. Nehledě na to, že s majetkem společnosti po skončení jednateleství obžalovaného manipulovaly osoby odsouzené a trestně stíhané za podvody v konkurzním řízení pan Zaozálek a Mgr. Ing. Ivo Halla. A stanovení okamžiku vzniku škody je nutné k rozhodnutí, kdo jakou škodu způsobil. Soud zcela ignoroval důkaz - výpis členských vkladů, ze kterého vyplývá, že jeho členský vklad do Metropolitního spořitelního družstva (dále jen MSD) byl 14 000 000 Kč. Jehož tržní hodnota dle znaleckého posudku byla 19 500 000 Kč. Podle ustanovení zákona o spořitelních družstvech § 4 odst. 7, si družstvo může jednostranně započítat své splatné pohledávky proti vkladu člena. Když úvěr byl poskytnut ve výši 22 400 000 Kč, byl zajištěn zástavou poskytnutou třetí osobou a zajištěn veškerým majetkem společnosti ve výši 23 mil Kč prostřednictvím směnky, kdy jediným věřitelem bylo MSD a tak předběžné opatření a exekuce majetku by proběhla bez konkurzního řízení a bez komplikací. V situaci, kdy mu bylo sděleno obvinění více než 5 let po tvrzeném skutku, kdy je naprosto zřejmé, že jeho stíhání je zjevně účelové. Soud nepředložil jediný přímý důkaz, že by měl v úmyslu MSD způsobit škodu (maily, komunikace, korespondence, poznámky, výslechy svědků), nic ani nenasvědčuje tomu, že by takový úmysl měl. Možnost takového úmyslu zcela vyvrací jeho vklad do MSD. Dokazování u soudu se nijak nezabývalo otázkou, kde prostředky z úvěru skončili, zda se někdo obohatil či zda je někdo zpronevěřil. PČR

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Nováková

žádné prostředky nezajistila a to proto, že za veškeré úvěrové prostředky byly nakoupeny zemědělské pozemky firmou Vrchovina, a.s., a jejími obchodními partnery. Tato informace se ale žalobcům příliš nehodila a tak otázku, kde skutečně skončili prostředky z úvěru, nechali raději nezodpovězenou. Celá řada závěrů soudu je zcela nepřezkoumatelná, je na úrovni dohadů a bez důkazů. Dále mu nebylo umožněno předvolat důležité svědky, zejména znalce VALUE ADDED Znalecká, s.r.o., Opletalova 958/27, 110 00 Praha 1.

7. Obhájce obžalovaného Viktora Ch. spatřuje nesprávnost napadeného rozsudku v nesprávném právním hodnocení jednání obžalovaného Ch., v nesprávné interpretaci provedených důkazů a v nekompletním dokazování, kdy se soud dostatečně nezabýval otázkou vzniku a výše škody. Je nesporné, že pan Ch. jako statutární orgán Rock Forrest Invest, s.r.o., uzavřel s Metropolitním spořitelním družstvem, (dále jen MSD) úvěrovou smlouvu č. 506889038. Rovněž je nesporné, že společnost Rock Forrest Invest, s.r.o., úvěr načerpala a následně přestala splácet. Nicméně obžalovaný nesouhlasí se závěrem soudu, že úvěrové prostředky použil v rozporu s účelem úvěru, že úmyslně uváděl nepravdivé informace a především, že předmětné úvěry nebyly dostatečně zajištěné. Výše způsobené škody je základní skutkovou okolností, jejíž náležité zjištění je zcela nezbytné. Jak soud prvního stupně v bodě 59. odůvodnění správně konstatoval: *„Škodou může být toliko částka, která se rovná rozdílu mezi poskytnutými peněžními prostředky a hodnotou zajištění úvěru, resp. i výši již uhrazených peněžních prostředků....“*. Podle napadeného rozhodnutí je škoda daná sumou čerpaných úvěrových prostředků ponížena o částky zaplacené na úrocích a hodnotu nemovitých zástav k momentu poskytnutí úvěru, podle pochybného posudku Ing. Rohleny. Soud zcela opomněl majetek obžalovaného k momentu poskytnutí úvěru, kterým odpovídal jako aval vystavené blanco směnky. Tuto zajišťovací směnku emitovala společnost Rock Forrest Invest, s.r.o., a avaloval ji obžalovaný. Z toho vyplývá, že předmětný úvěr byl zajištěn celým majetkem Rock Forrest Invest, s.r.o., stejně jako celým majetkem obžalovaného. Soud prvního stupně se detailně nezabýval bonitou emitenta ani avala v momentu čerpání úvěrových prostředků. Pouze bez dalšího znaleckého zkoumání vyvrátil tvrzení obhajoby doložené znaleckým posudkem Value Added Znalecká, s.r.o., ohledně hodnoty zajištění. Kromě skutečnosti, že tím soud prvního stupně popřel právo obžalovaného na spravedlivý proces, kdy na jím předložené důkazní prostředky, které mají značnou výpovědní hodnotu, nebral zřetel, a považuje je bez dalšího dokazování za účelové, se dopustil soud prvního stupně několika závažných pochybení při hodnocení hodnoty zajištění předmětného úvěru a nesprávné právní interpretace. Především soud nesprávně a nekriticky dospěl na základě svědecké výpovědi insolvenční správkyň, JUDr. Martínkové, k závěru, že členský vklad pana Ch. nelze použít na úhradu úvěru, že se jedná o podřízenou pohledávku. Tento právní názor převzal soud od svědkyně, sám se s ním ve světle změn právní úpravy v předmětném období nevypořádal, a zároveň úplně vyřadil předmětný vklad z majetku obžalovaného. Tento postup je dle názoru obhajoby nesprávný. Pro určení výše škody, jako klíčového skutkového znaku kvalifikované skutkové podstaty úvěrového podvodu podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku, je podstatná hodnota zajištění v momentu poskytnutí úvěru. Proto by měl soud hodnotit hodnotu majetku emitenta Rock Forrest Invest, s.r.o., a avala Viktora Ch.. Na toto soud prvního stupně rezignoval, pouze zpochybnil závěry znaleckého ústavu předložené obhajobou. I kdyby členský vklad obžalovaného do MSD ve výši 14 000 100 Kč nebylo možné na předmětný dluh započíst, byl tento vklad v době poskytnutí úvěru relevantním majetkem pana Ch.. Stejně tak hodnota jeho obchodního podílu v Rock Forrest Invest, s.r.o., DESPERADOS, s.r.o., vlastněných nemovitostí (včetně RD) v hodnotě několika milionů Kč, hodnotné sbírky zbraní atd. Pokud se soud neztotožnil o oceněním Value Added Znalecká, s.r.o., měl hodnotu zajištění předmětného úvěru dále zkoumat, například znaleckým zkoumáním. Nelze popřít, že obžalovaný Ch. v momentu poskytnutí úvěru tento majetek vlastnil.

8. Také je potřeba se vypořádat s hodnotou majetku společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., jako emitentem směnky, k momentu poskytnutí úvěru. Nelze se spokojit s konstatováním, že společnost i tak skončila v insolvenční. Takový je život obchodních společností. Vzniknou, rostou, pak se nepřizpůsobí změnám trhu nebo konkurenci, a končí v insolvenční. To, že společnost skončí v úpadku, ještě neznamená, že v době, která úpadku předcházela, neměla žádnou hodnotu (viz. Nokia, Blackberry, Kodak, Saab atd.). Pokud se ani v tomto soud neztotožnil se závěry Value Added Znalecká, s.r.o., měl se s otázkou hodnoty Rock Forrest Invest, s.r.o., k momentu poskytnutí úvěru vypořádat dalším znaleckým zkoumáním. Nemůže hodnotit něco, k čemu není fundován, co se procesně konformně zjišťuje znaleckým zkoumáním. Posudek Value Added Znalecká, s.r.o., se vypořádal s úvěrovými prostředky od MSD, rovněž i se závazky z úvěrové smlouvy MSD. Další nedostatek napadeného rozsudku spatřuje obhájce v nekritickém převzetí závěrů znalce Ing. Bohuslava Rohleny, který ohodnotil předmět zástavy na 1 250 500 Kč. V průběhu výslechu znalce v hlavním líčení vyšlo najevo několik zásadních pochybení, které mají vliv na relevanci zjištěných skutečností. Především znalec se určováním ceny nemovitých věcí zabýval ještě před tím, než byl PČR ustanoven a dostal zadání. Dále použil při vypracování svého posudku informace, které nemohl mít Ing.H. v době zpracování svého posudku k dispozici. Zároveň Ing. Rohlena při svém znaleckém zkoumání tržní ceny zastavených nemovitostí nezvyklým způsobem vylučoval extrémní hodnoty. Proto obhajoba hodnotí předmětný posudek jako účelový, a soud by měl závěry předmětného posudku Ing. Rohleny nechat přezkoumat. Výše škody je důležitý znak kvalifikované skutkové podstaty úvěrového podvodu, která je obžalovanému kladena za vinu. Zjištění její výše je důležité jak pro právní kvalifikaci činu, tak i pro rozhodnutí o trestu. Proto by se jí měl soud náležitě zabývat. Dle ustálené judikatury (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 3 Tdo 123/2007, 8 Tdo 1306/2006, 8 Tz 164/1999, 8 Tz 303/2000, nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 558/01 a II. ÚS 566/05) se nejedná o úvěrový podvod v případě, když byla hodnota zajištění stejná nebo vyšší než samotný závazek z úvěrové smlouvy. Proto soud prvního stupně pochybil, když se dostatečně nevěnoval zjištění hodnoty zajištění předmětného úvěru, které je rovněž nutné odečíst od vyčerpaných úvěrových prostředků. Jen tak lze dospět k určení škody a správné kvalifikaci skutku. Jediná škoda, která podle obžalovaného MSD vznikla, byla prodej pohledávek Ing. Ivo Halou společnosti AB Credit na základě hrubě zkresleného znaleckého posudku na odhad hodnoty pohledávek. Obžaloba a následně i napadený rozsudek konstatují, že z pohybů na účtu Rock Forrest Invest, s.r.o., vyplývá, že společnost nevyvíjela žádnou podnikatelskou činnost. Toto ale obžalovaný ve svém vyjádření vysvětlil, že podnikatelskou činnost vyvíjel se společností DESPERADOS, s.r.o., a Rock Forrest Invest, s.r.o., byla založena jako SPV (special purpose vehicle), na kterou měl v úmyslu provozovat developerskou činnost a obchod s pozemky. Dále pochybení soudu prvního stupně je spatřováno v neprovedení výslechu navrženého svědka obhajoby Antonína Davida. Soud v odůvodnění rozsudku konstatoval, že uvedený svědek nemůže přinést žádné nové relevantní skutečnosti, s čímž obžalovaný nesouhlasí. Svědek David se mohl vyjádřit k podnikání obžalovaného Ch., objasnit jeho obchodní model a prokázat faktickou realizovatelnost podnikatelského záměru obžalovaného. Co se týče peněžitého trestu, tento byl podle názoru obhajoby uložen v rozporu s ustanovením § 67 trestního zákoníku, kdy v průběhu hlavního líčení nebylo prokázáno, že by obžalovaný nebo jiná konkrétní osoba získala předmětným jednáním majetkový prospěch. Pokud odvolací soud dospěje k závěru, že peněžitý trest byl uložen v souladu se zákonem, obhajoba rovněž brojí i proti výši uloženého peněžitého trestu. Dle finančního šetření PČR obžalovaný v současné době není schopen peněžitý trest ve výši 1 000 000 Kč uhradit. Zároveň případným částečným uhrazením peněžitého trestu bude na svém právu zkrácen poškozený, kterému již nebude mít obžalovaný z čeho ani částečně nahradit škodu. Tudíž uložený trest je v rozporu s § 38 odst. 1 a odst. 3 trestního zákoníku. S ohledem na výše uvedené navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil pro podstatné vady v řízení, v rozsudku, a pro pochybnosti o správnosti skutkových zjištění soudu prvního stupně, a věc vrátil soudu prvního stupně k doplnění dokazování.

9. Obžalovaný Ing. Vlastimil H. podal odvolání proti rozsudku do protokolu bezprostředně po jeho vyhlášení v hlavním líčení dne 24. 1. 2020. Toto odvolání písemně odůvodnil jeho obhájce dne 13. 7. 2020 s tím, že rozsudek soudu prvního stupně ve vztahu k osobě obžalovaného Ing. Vlastimila H. nemůže obstát pro vady skutkové a právní. Uložený trest je pak v důsledku skutkových vad nezákonný. Napadený rozsudek Městského soudu v Praze musí být zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Vady skutkové: Rozsudku soudu prvního stupně je vytýkán rozpor se zásadou materiální pravdy, protože soud prvního stupně nezjistil náležitě skutkový stav věci. Vyplyvá to zřetelně již ze samotného popisu skutku obžalovaného Viktora Ch.. Zde totiž Městský soud v Praze uvádí, že obžalovaný Viktor Ch. jednal „se záměrem vylákat finanční prostředky ve prospěch společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o.“. Trestný čin úvěrového podvodu je trestným činem úmyslným, a pouhý „*záměr*“ není totéž, co úmysl, a má jiný obsah. Zákonodárce nechtěl kriminalizovat jakýkoliv subjektivní stav v posuzovaném případě, ale pouze takový subjektivní stav, který má povahu „*úmyslu*“. V popisu skutku napadeného rozsudku soudu prvního stupně pak nejsou popsány takové skutkové okolnosti, ze kterých by se dal úmysl obžalovaného dovodit. **Vada právní:** Právní vadu napadeného rozsudku je spatřována v nerespektování zásad ovládajících institut účastenství v českém trestním právu, tj. koncepci závislosti trestní odpovědnosti účastníka na trestní odpovědnosti hlavního pachatele, tj. toho, jemuž měla být pomoc ze strany Ing. Vlastimila H. poskytována. Obžalovaný Ing. H. v celé kauze vystupuje ve vztahu k obžalovanému Viktoru Ch. jako účastník - pomocník podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Právní osud účastníka je vázán na právní osud hlavního pachatele, resp. pachatele hlavního trestného činu, v našem případě na odsouzení za trestný čin nebo jeho pokus, pokud jde o obžalovaného Viktora Ch.. Koncepcie odpovědnosti Ing. Vlastimila H. za účast na cizím trestném činu se opírá o zásadu akcesority účastenství, a to dokonce zásadu přísné akcesority účastenství. Tato zásada znamená v obecné podobě závislost trestní odpovědnosti účastníka na trestní odpovědnosti hlavního pachatele. Pomoc se posuzuje jako účastenství jen tehdy, jestliže hlavní pachatel trestný čin dokončil nebo se o něj alespoň pokusil. Nedospěl-li hlavní pachatel ani do stadia pokusu, může u pomocníka přicházet v úvahu odpovědnost za přípravu k trestnému činu. Jestliže odsouzení obžalovaného Viktora Ch. je založeno nikoliv na bezchybně zjištěném skutkovém stavu, konkrétně na bezchybném zjištění trestním zákoníkem striktně požadované formy subjektivní stránky trestného činu, jak je uvedeno výše, ale na pouhém záměru trestný čin spáchat, tedy na pravděpodobnostech, nemůže takové odsouzení obstát. Spolu s ním musí padnout i odsouzení Ing. Vlastimila H. pro účastenství ve formě pomoci k tomuto trestnému činu.

10. Pokud by odvolacímu soudu nestačil shora uvedený důvod ke zrušení napadeného odsuzujícího rozsudku Městského soudu v Praze, uvádí obhájce **ještě dva důvody:** Skutek, pro který byl pachatel hlavního trestného činu, čili obžalovaný Viktor Ch., odsouzen, soud prvního stupně právně posoudil jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku. Takové právní posouzení je ovšem vadné. Skutková podstata trestného činu úvěrového podvodu podle § 211 trestního zákoníku se skládá ze dvou základních skutkových podstat, jsou jimi ustanovení § 211 odst. 1 a ustanovení § 211 odst. 2. Ke každé základní skutkové podstatě se připínají čtyři kvalifikované skutkové podstaty podle § 211 odst. 3, § 211 odst. 4, § 211 odst. 5, § 211 odst. 6 trestního zákoníku. Pokud jde o vztah ustanovení § 211 odst. 1 a ustanovení § 211 odst. 2, nejedná se tedy o vztah základní skutkové podstaty a kvalifikované skutkové podstaty, jak se mylně domnívá soud prvního stupně. Takové právní posouzení je vadné. Ustanovení § 211 odst. 2 trestního zákoníku je určeno ke kriminalizaci typově podstatně odlišných případů. Zatímco smyslem § 211 odst. 1 trestního zákoníku je postihnout toho, kdo úvěr protiprávně vyláká, ustanovení § 211 odst. 2 trestního zákoníku míří na případy, při kterých je pachateli řádně (zákonně) úvěr poskytnut, ale on jej „bez souhlasu věřitele v nikoli malém rozsahu použije na jiný než určený účel“. Již z tohoto důvodu je rozsudek

soudu prvního stupně vadný a musí být zrušen. A zase je nutno připomenout zásadu akcesority účastenství pro posouzení pomocníka obžalovaného Ing. Vlastimila H.. Jestliže bude zrušeno odsouzení obžalovaného Viktora Ch. se shora uvedeného důvodu, musí se to nutně promítnout i v právním posouzení pomocníka Ing. Vlastimila H..

11. Odvolání nakonec také připomíná **otázku subjektivní stránky jednání pomocníka** jako formy účastenství. Aby mohl být uznán obžalovaný Ing. Vlastimil H. uznán vinným účastenstvím ve formě pomoci k úvěrovému podvodu, musel by být bezpečně prokázán dvojí úmysl. První k vlastnímu vyhotovení těch posudků, tedy že obžalovaný příslušnou listinu vypracoval, podepsal, distribuoval a odevzdal objednavateli. V tomto směru obžalovaný Ing. Vlastimil H. nepopírá, že na objednávku uvedené posudky vytvořil. Vysvětlil také naprosto jasným, zřetelným a obecně srozumitelným způsobem, jakou metodu použil při vypracování těchto posudků a hlavně jaký byl jejich účel. U obžalovaného musí být ovšem prokázán ještě druhý úmysl, a to úmysl vypracováním těchto posudků poskytnout podporu, usnadnit, umožnit vylákání úvěrových prostředků z Metropolitního spořitelního družstva. V tomto směru žádný průkazný důkaz předložen nebyl, takový úmysl byl soudem prvního stupně jen presumován. A presumce jako důkaz viny nestačí, vina musí být nepochybně pravdivě prokázána. Závěr soudu prvního stupně (v bodě 64 odůvodnění rozsudku), tj. že obžalovaný Ing. Vlastimil H. „vyhotovil v přímém úmyslu znalecký posudek a zároveň byl minimálně srozuměn, že jím vyhotovený znalecký posudek může být předložen, např. při sjednávání úvěrů, a byl tak srozuměn i s tím, že znalecký posudek bude použit při čerpání úvěru, a byl tak srozuměn i s výší způsobené škody, což sice odzbrojuje drtivým přesvědčením soudu prvního stupně, s čím vším byl obžalovaný Ing. Vlastimil H. srozuměn, nicméně koliduje se základy trestní odpovědnosti i principy spravedlivého procesu. Obdobně v bodě 80 odůvodnění soud na str. 38 uvádí, že obžalovaný se dopustil trestného činu v úmyslu přímém, protože „vědomě vyhotovil znalecký posudek....“ Taková argumentace nemůže obstát, vždyť přeci složka „vědomí“ je obsažena i u nedbalosti vědomé. Na podporu tohoto stanoviska je možné uvést také nevyvrácenou argumentaci obžalovaného Ing. Vlastimila H., totiž že účel jeho posudku je jasně vyznačený jako „Zjištění ceny“, přičemž nikdy jako účel posudku neuváděl, že se jedná o tržní ocenění zemědělských pozemků nebo tržní ocenění zemědělských pozemků pro účely úvěru. V posudku se nikde nehodnotila zástava ani jakákoliv vhodnost pro účely úvěru. Obžalovaný dále uvedl, že z jeho posudku, který je předmětem šetření, někdo účelově odstranil přílohy, což byla kopie fotodokumentace, LV a katastrální mapy. Obžalovaný rovněž odmítl, že by byl smluvním znalcem MSD, tj. odmítl, že by kdy s MSD uzavřel jakoukoliv smlouvu o poskytování smluvních znaleckých služeb. Nedostatků při zjišťování subjektivní stránky trestného činu obžalovaného Ing. Václava H. nelze nahradit výčtem eventuálních vad jeho znaleckého posudku (viz bod 62 odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně). To jsou dvě nesouvisející věci.

12. Vážnou vadou napadeného rozsudku soudu prvního stupně, tj. Městského soudu v Praze, je podle obhajoby skutečnost, že soud výslovně uvádí, že právní posouzení daného skutku bylo „inspirováno“ jinými rozhodnutími v jiných trestních věcech, a to dokonce i věci dosud nepravomocně odsouzené. Konkrétně v odůvodnění v bodě 64 na straně 32 rozsudku Městský soud v Praze soud uvádí: „Byť si je městský soud vědom zásady presumce neviny, nemohl v této souvislosti přehlédnout, že obžalovaný H. je v současné době trestně stíhán v desítkách případů pro obdobnou trestnou činnost, která vykazuje stejný modus operandy, blízkou časovou souvislost, téměř identičnost znaleckých posudků....“ K uvedenému je třeba namítnout, že každá kauza je jiná a nelze závěry, ke kterým dospěl v soud v jiné trestní věci, za jiných skutkových okolností automaticky aplikovat na jinou kauzu za jiných skutkových okolností. Soud postupuje nesprávně, pokud svoje rozhodování obecně podřídí právnímu názoru jiného soudu, aniž takový postup srozumitelně vysvětlí a odůvodní. Takový postup Městského soudu v Praze a na něm založenou praxi je třeba označit za rozpor s principem nestrannosti a nezávislosti soudního

rozhodování. Již z tohoto důvodu je napadený rozsudek soudu prvního stupně vadný a musí být zrušen. Jen na okraj obhájce uvádí, že obžalovaný Ing. Vlastimil H. byl napadeným rozsudkem soudu prvního stupně odsouzen také za „zločin“ křivé výpovědi a neoprávněného znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Předně je třeba uvést, že Městský soud v Praze chybně posoudil zmíněný trestný čin jako zločin; v souladu s trestním zákoníkem se mělo jednat o přečin, viz § 14 odst. 2, 3 trestního zákoníku. Dále v této souvislosti poukazuje na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2020 sp. zn. 74 T 3/2019, ve kterém bylo trestní stíhání Ing. Vlastimila H. pro skutek posouzený také jako přečin křivé výpovědi a neoprávněného znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku zastaveno z důvodů promlčení [§ 11 odst. 1 písm. b) tr. řádu]. Takový postup bude muset být zvolen i v této kauze.

13. Dne 6. 10. 2020 bylo odvolání Ing. H. ještě doplněno tvrzením, že obžaloba nepředložila žádný důkaz o tom, že obžalovaný mohl nějak ovlivnit činnost objednatele Viktora Ch., to ostatně nedokáže žádný znalec v ČR. Jedná se o svobodnou vůli a rozhodování developera. Znalec - obžalovaný není schopen a ani to není v jeho možnostech, aby ovlivnil podnikatelské plány developerů a ani mu to jako znalci nepřísluší. Jestliže se developerovi nepodaří zrealizovat jeho plány, je jeho podnikatelským rizikem, se kterým nemůže mít znalec cokoliv společného. Obžalovaný Ch. stále může žádat o změnu územního plánu na oceněné pozemky a to do 31. 12. 2020 v souladu s novelou stavebního zákona č. 183/2006 Sb., a po schválení změny v území se mohou stát tyto pozemky stavebními pro výstavbu RD a mohou mít minimálně cenu, jaká byla určena ve znaleckém posudku č. 993-032/2012 ze dne 10. 3. 2012. Znalec obžaloby Ing. Rohlena potvrdil, že znalec vychází z podkladů objednatele posudku, takže posudek vycházel z podkladů objednatele. S tímto faktem se nevypořádala nejen obžaloba, ale ani nalézací soud. Obžalovaný jako znalec obdržel takové zadání znaleckého posudku tj. „zjištění ceny“ a znalecký posudek uvedeného typu objednateli odevzdal, jeho další použití objednatelem naprosto v žádném případě nemohl ovlivnit. Naprosto stěžejním je důkaz, že v předmětném posudku byly uvedeny dvě ceny, a to cena zemědělských pozemků ke dni vyhotovení posudku a cena budoucích stavebních pozemků. S tímto stěžejním údajem, se nalézací soud vůbec nevypořádal a ani svědci, pracovníci úvěrového oddělení MSD, nedokázali rozumně a především odborně vysvětlit, proč použili pro stanovení zástavy uvedené v předmětném posudku, který nebyl určen pro žádný finanční ústav, cenu vyšší ze dvou uvedených cen. Relevantní důkazy nemohly existovat, neboť objednatel sdělil obžalovanému - znalci, že změna územní je ve fázi zpracování a tedy se mohlo jednat o spoustu činností v rámci pořizování změny územního plánu, kdy 90% je neveřejných a nedostupných i pro znalce. Znalec obžaloby Rohlena potvrdil, že původní nabývací tituly jsou pro určení tržní ceny zcela nedůležité. Znalec Rohlena neurčil tržní cenu podle § 2 zákona o oceňování majetku, tedy postupoval v rozporu s objednávkou PČR. Obvyklá cena podle § 2 totiž u zemědělských pozemků neexistuje, neboť nelze dokladovat v místě a čase realizované prodeje, tzn., že se zemědělskými pozemky se v místě a čase neobchoduje (jako např. se stavebními pozemky), tedy obžaloba nemůže tvrdit, že zná výši škody u MSD, když posudek Ing. Rohleny je v rozporu se zákonem o oceňování majetku. Znalec simuloval jakousi tržní hodnotu z prodejů a používal údaje z prodejů z roků 2009, 2013, 2014, 2015 a dokonce 2017 a přitom rozhodné datum měl obžalobou stanovené 18. 4. 2012. I toto datum bylo stanoveno obžalobou špatně, neboť posudek obžalovaného č. 993-032/2012 byl ze dne 10. 3. 2012. Soud tedy srovnával stejně jako obžaloba dva rozdílné posudky v čase. Rozhodné datum bylo 10. 3. 2012 a nikoliv 18. 4. 2012, kdy se uzavřela smlouva o úvěru. K simulaci tržní hodnoty znalec Rohlena používal prodeje z celé ČR což je také nepřipustné. Jediný správný údaj, který měl k dispozici a to kupní smlouvu ze dne 5. 12. 2012 na částku 88 419 275 Kč pro simulaci tržní hodnoty nepoužil. Jak svědecky prohlásil, neakceptoval tuto cenu, protože tato cena je podle něj neúměrná. Jiné zdůvodnění jako znalec a expert pracující pro obžalobu v trestním řízení neměl. Neodůvodněný názor ve znaleckém posudku je v příkrém rozporu se zákonem o oceňování

majetku č. 151/1997 Sb., a se zákonem o znalcích a tlumočnících č. 36/1967 Sb., v platné znění. Názor znalce, že je něco neúměrné, bez řádného zdůvodnění v posudku je zcela neodborný. Znalec Rohlena neuměl spočítat a neurčil tržní cenu podle § 2 zákona o oceňování majetku. Pokud soud spojil posudek Ing. Rohleny č. 64/4420/2017 ze dne 10. 11. 2017 ve spojení s dodatkem ze dne 7. 5. 2018 a prohlásil to za cenu obvyklou (tržní) totožných nemovitostí ke dni 18. 4. 2012 částkou ve výši 1 250 500 Kč, tak to s cenou uvedenou v posudku obžalovaného ze dne 10. 3. 2012 nemá co společného. Obžalovaný Ing.H. nepostupoval v rozporu se stěžejním předpisem konkrétně s ustanovením § 9 odst. 3 zák. č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, neboť ve znaleckém posudku č. 993-032/2012 z 10. 3. 2012 je jasně uvedeno, že oceňuje nemovité pozemky a jejich soupis je dán na straně č. 2, kde pod bodem 1.5 předmětem ocenění jsou uvedené a následuje jejich soupis. A tyto nemovitosti jsou řádně oceněny v souladu se zákonem a prováděcí vyhláškou k němu. Řádně jsou také uvedeny na straně č. 2 pod bodem 1.4 přílohy posudku: fotodokumentace kopie, LV kopie, katastrální mapa. Cena zemědělských pozemků zjištěná je řádně na straně č. 12 a je platná a to ke dni vyhotovení posudku. Cena těchto zemědělských pozemků je opět uvedena na straně č. 14 ještě jednou a to v části rekapitulace. Tedy v posudku jsou uvedeny dvě ceny administrativní - zjištěná cena zemědělských pozemků ke dni vyhotovení posudku a cena budoucích stavebních pozemků, tedy nikdo, tzn. objednavatel, ani pracovníci úvěrového oddělení MSD, nemohli být obžalovaným nějak úmyslně uvedeni v omyl. Na straně č. 14 je zároveň uvedena tržní cena budoucích stavebních pozemků. Tuto tržní cenu budoucích stavebních pozemků po znalci požadoval objednatel. Za použití indexové metody, která nebyla v daném období pro určení tržní ceny obvyklá a správná, neboť v letech 2011-2013 metoda indexová, kterou obžalovaný pro odhad ceny použil, nebyla metodou oficiální podle zákona č.151/1997 Sb., a jeho prováděcích vyhlášek. Při spekulaci s pozemky jde především o jejich ocenění metodou kapitalizace tedy metodou trvalého zisku, při které je valuační aktiva založená na předpokladu, že vnitřní hodnota aktiva je přímo úměrná budoucím příjmům z daného aktiva. V případě, že se jedná o pozemky zemědělské, pak tyto mají v okamžiku ocenění bonitovanou a tedy mizivou hodnotu. Pro ocenění budoucích stavebních pozemků obžalovaný použil jako nejvhodnější indexovou metodu, která byla zpracována jako metodická pomůcka pro potřeby České spořitelny, a.s., týmem prof. Ing. A. Bradáče, DrSc., při ČVUT v Brně. Nejedná se tedy v žádném případě o metodu podle zákona o oceňování majetku č. 151/1997 Sb., a tedy k porušení zákona nemohlo dojít.

14. Dne 27. 10. 2017 byl znalec Ing. Rohlena usnesením policie ustanoven znalcem v dané věci, dne 1. 11. 2017 převzal znalec doručenkou o svém ustanovení. Již však dne 20. 10. 2017 bylo skutečně místo šetření znalce Rohleny, to ještě nebyl ustanoven znalcem ve věci. Dodatek znaleckého posudku znalce Rohleny č. 64/4420/2017 ze dne 7. 5. 2018 tedy prokazatelně vypracovaný v roce 2018 je veden pod číslem z roku 2017, jedná se o machinace v deníku a jedná se i o možný daňový podvod. Znalec je povinen zakázky, tak jak je dostává číslovat a zapisovat do znaleckého deníku. Zakázky musí být číslovány za sebou v řadě a čísla musí navazovat, viz prováděcí vyhláška č. 37/1967 Sb., o znalcích. Žadání znaleckého posudku od PČR pro Ing. Rohlena znělo: „*Zjištění administrativní ceny a ceny obvyklé (tržní v čase a místě obvyklé) nemovitostí zemědělských pozemků*“. Žadání znaleckého posudku Ing. H. znělo: „*Zjištění ceny nemovitostí*“. Ing. Rohlena nepostupoval v posudku podle nařízení Ministerstva financí ČR, č. j. 152163131/545/2004 ze dne 8. 6. 2004 k určení obvyklé ceny. V tomto smyslu se Ministerstva financí ČR ve svém nařízení opírá o nález Ústavního soudu č. 157/04 k určení ceně obvyklé. Při spekulaci s pozemky jde především o jejich ocenění metodou kapitalizace tedy metodou trvalého zisku. V případě, že se jedná o pozemky zemědělské, pak tyto mají v okamžiku ocenění bonitovanou a tedy mizivou hodnotu. Developer, který míní spekulovat s těmito pozemky, ale zajímá cena, za kterou může v budoucnu tyto pozemky prodat a to jako stavební. Metodu kapitalizace tedy na základě výnosu nelze použít. Změna pozemků z charakteru zemědělských na charakter stavebních trvá v průměru do 2-4 roky. Developer – spekulant, ale potřebuje znát cenu

- musí znát cenu, kterou může ze svého záměru očekávat, neboť to je podstatou tohoto druhu podnikání. Developer obdrží informativní cenu, kterou může očekávat. Toto je budoucí tržní cena stavebních pozemků. Zákon o oceňování majetku č. 151/1997 Sb., v platné tehdejší úpravě nijak neřešil v žádném ze svých §§ oceňování, tuto problematiku oceňování, který řešil obžalovaný, pak bylo tedy věcí volné úvahy znalce - obžalovaného, jak se k ocenění takového případu postaví a cenu požadovanou objednatelem určí. Tedy nemohlo činností obžalovaného jako znalce dojít k porušení zákona o oceňování majetku č. 151/1997 Sb. platného v té době a že byl naplněn § 346 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku. V rozsudku soudu prvního stupně je zcela pominuto a neodůvodněno, že o úvěr žádala společnost Rock Forrest Invest a ta v době vypracování předmětného posudku vůbec právně neexistovala a není tam žádná argumentace, co obžalovaný měl s touto společností společného a jak s ní byl propojen. Obžalovaný jako znalec ani nemohl ovlivnit, kde skončí jeho posudky, jak s nimi objednatel naloží a toto tvrzení potvrdil i znalec obžaloby Ing. Rohlena.

15. Svědkyně Ing. Jana Hendrichová zdůraznila, že jim pro potřeby schvalování úvěru nevadilo, že o znalecký posudek požádala fyzická osoba - obžalovaný Ch., ale že žadatel o úvěr byla právnická osoba - když podle svědkyně z těchto okolností vyplývá, že v tu dobu si obžalovaný zařizoval právně všechny věci, tedy i založení tohoto s.r.o. Podle obhajoby, ale svědkyně prokazatelně lhala, neboť v době žádosti o úvěr a schválení veškerých podkladů již byla skutečnost MSD a paní Solarové známa, že posudek je zpracován na Viktora Ch. a přitom o úvěr žádá Rock Forrest Invest, s.r.o. Tedy již při posuzování úvěru tento rozpor byl znám a Solarová to přikryla. Jestliže znalec Rohlena nikdy neviděl posudek obžalovaného, pak nemůže nikdo tvrdit, že jde o revizní posudek. Znalec Rohlena v závěru posudku (str. 34 a str. 25) uvádí, že obec xxx prodává pozemky na stavbu rodinných domů za cenu 450,-Kč/m² již od roku 2012. Ing.H. stanovil ve znaleckém posudku č. 993-032/2012 ze dne 10. 3. 2012 informativní cenu budoucích stavebních pozemků na 237,-Kč/m² tedy cenu cca 2x nižší než uvádí Rohlena. Pokud starosta obce xxx dne 29. 3. 2017 uvedl, že obec neeviduje žádnou žádost vlastníka předmětných parcel na původním LV č. 116 o zařazení do zastavitelného území obce, potom jde zavádějící informace, neboť starosta není orgánem evidujícím žádosti vlastníků o změny územně plánovací dokumentace tj. o převedení pozemků do zastavitelného území obce. Obce, které nemají rozšířenou působnost a toto je případ obce xxx, pak nemohou evidovat žádosti o změny územního plánu. Na základě § 6 zák. č.183/2006 Sb., v platném znění je zřejmé, že vyjádření starostů a zastupitelů obcí, které nemají rozšířenou působnost v kompetenci, je jejich vyjadřování z hlediska územních plánů a jejich změn, jakési evidence a pořizování zcela irrelevantní. Obžalovaný Ing.H. určil dvě ceny a to cenu zjištěnou (administrativní podle cenového předpisu) ke dni ocenění tj. 10. 3. 2012 podle norem Ministerstva financí (MF) a komory soudních znalců platí, že v případech zemědělských pozemků, kdy nelze určit cenu obvyklou podle § 2 zákona o oceňování majetku je cena zjištěna cenou tržní, neboť obsahuje ve svém určení koeficienty prodejnosti a ty opisují prodeje a statistické údaje předešlého roku určeného MF. Tedy cena zemědělských pozemků byla určena přesně a správně. Na určení informativní ceny budoucích stavebních pozemků byla použita indexová metoda a to pomůcka České spořitelny, a tedy nešlo o ocenění podle zákona č. 151/1997 Sb., a nedošlo tedy k jeho porušení a ani nemohlo. Podle indexové metody obžalovaný odhadl budoucí stavební pozemky na 237,-Kč/m² nikoliv tedy 510,-Kč/m² jak nesprávně uvádí rozsudek. V rekapitulaci není nikde uvedeno, že se jedná o tržní ocenění stavebních pozemků ke dni 10. 3. 2012. Tržní ceny stavebních pozemků, bylo možné dosáhnout pouze změnou územně plánovací dokumentace, pokud by byla schválena, což se řádně uvádí na straně č. 2 posudku č. 993-032/2012 ze dne 10. 3. 2012.

16. Obžalovaný nebyl nikdy smluvním znalcem ani znalcem zapsaným u nějaké banky nebo spořitelního družstva. Obžaloba u tohoto soudního řízení nepředložila žádný důkaz tedy žádnou smlouvu mezi obžalovaným a MSD. Smlouvu o smluvním vztahu a o tom, že bude pro tento

bankovní ústav vypracovávat dle metodiky Vnitřního předpisu MSD znalecké posudky pro úvěrová řízení. Obžaloba zde předložila jakýsi seznam jmen údajných odhadců MSD. Prokázalo se však důkazem, že náhodně oslovené osoby v počtu cca 20, z tohoto seznamu nevěděly nic o tom, že jsou na tomto seznamu MSD uváděny, tedy stejně jako obžalovaný. Obžaloba si ani nevšimla, že se v textu vnitřního předpisu MSD uvádí tzv. smluvní odhadci! Smluvní znamená smlouvu! Byl rok 2012 nikoliv divoká devadesátá léta a být smluvním odhadcem znamená mít uzavřenou smlouvu. Až následně po uzavření smlouvy by pak někdo mohl zapsat tuto osobu do seznamu smluvních odhadců MSD, pokud by tento seznam existoval. V tomto předpisu je jasně uvedeno „smluvní odhadce“ nikoliv, jak si vymýšlela a podsouvala soudu obžaloba jakýsi termín „akceptovatelný znalec“. Oprávněnou osobou není akceptovatelný znalec. Nikdo takový podle zákona o znalcích neexistuje. Obžaloba, také nepředložila žádný důkaz ve smyslu řádné smlouvy a smluvního vztahu mezi obžalovaným a MSD. Žádná smlouva mezi obžalovaným a MSD totiž uzavřena nikdy nebyla a nikdy neexistovala. Smluvního odhadce požadovala pro ohodnocení zajišťovacích instrumentů ve svém vnitřním předpise MSD. Ale obžalovaný nikdy nebyl odhadcem majetku. Obžalovaný totiž nemá patřičné vysokoškolské vzdělání, ani oprávnění aby mohl dělat odhadce majetku podle Živnostenského zákona č. 455/1991 Sb. Obžalovaný byl soudní znalec jmenovaný Krajským soudem v Ústí nad Labem. Pro zásadní nepatřičnost, že nebyl, vypracován odhad tržní ceny relevantního majetku smluvním odhadcem MSD, mělo úvěrové oddělení MSD znalecký posudek, vypracovaný soudním znalcem Ing. H., opatřený razítkem soudního znalce, tedy odporující Vnitřnímu předpisu č. 42/2012, odmítnout a vyřadit ho již na počátku žádosti o úvěr. Znalec - obžalovaný si zajistil dostatečné podklady a to že původní územní plán obce xxx byl z roku 2008. Zadání nového územního plánu bylo vyhlášeno v roce 2011, tedy bylo možné požádat o změny v území. K pořizování změn územních plánů podle § 6 zák. č.183/2006 Sb., v platném znění je Obecní úřad obce s rozšířenou působností jako orgán územního plánování v přenesené působnosti, tedy Magistrát města Ústí nad Labem. Znalec Rohlena se vyjádřil ve svém výsledku u nalézacího soudu, že nerozumí pořizování změn územních plánů a vydával stanovisko starosty obce za relevantní podklad pro své vyjádření, což je nepřipustné, jelikož starosta dané obce nemá v dané problematice žádnou kompetenci. Ing. Rohlena těmto věcem evidentně nerozuměl. Znalec Rohlena potvrdil, že znalec nijak nemůže ovlivnit, jak s jeho posudkem objednatel naloží. Proto má každý znalecký posudek tzv. svůj účel a pro tento účel existuje metodika ocenění. Posudek obžalovaného byl na Zjištění ceny nemovitosti, nikoli na úvěr, nebo pro státní orgán. U každého typu oceňování se používá jiná technika ocenění resp. metodika. Tedy použití jednoho znaleckého posudku v několika případech je takřka vyloučeno. I z tohoto důvodu měl být posudek obžalovaného u MSD vyřazen.

17. Co se týče subjektivní stránky, předpokládá podle obhajoby pomoc jako forma účastenství na konkrétním trestném činu hlavního pachatele, že pomocník v daném případě obžalovaný Ing.H., věděl o úmyslu hlavního pachatele, obžalovaného Ch., a sám jedná v úmyslu, aby jemu známý úmysl hlavního pachatele byl uskutečněn. Pomocník by měl vědět o tom, kdo trestnou činnost páchá a hlavně jakou. U pomoci je subjektivní stránka velmi specifická. Je zde nutné dokázat, že pomocník ví o zlém úmyslu hlavního pachatele nebo o trestné činnosti a jedná v úmyslu, v našem případě již při vyhotovování posudků, aby známý mu úmysl hlavního pachatele byl uskutečněn. Dokonce by mu mělo být známo, koho a jak chce hlavní pachatel poškodit. Protože pomoc k trestnému činu je vždy podmíněna úmyslem směřujícím k takové účasti na konkrétním úmyslném trestném činu, musí být čin pomocníka charakterizován konkrétními skutkovými okolnostmi, nikoliv jen znaky skutkové podstaty. Tyto skutečnosti jsou obžalobou i rozsudkem soudu prvního stupně naprosto ignorovány a neuvádí jediný argument o spojitosti Ing.H. s obžalovaným Ch., s kýmkoliv ze zaměstnanců MSD, popřípadě s třetí osobou - prostředníkem, který by ho spojoval s danými osobami. Pouze obhajoba tvrdí, že bylo jednoznačně prokázáno, že se nikdy obžalovaní neviděli a ani o sobě nevěděli a totéž je ve vztahu k pracovníkům MSD. Spoluobžalovaní se poprvé viděli až u nalézacího soudu. A taktéž nikdo ze svědků, nepoznal a neznal

obžalovaného H.. Nebylo také zjištěno u nalézacího soudu a obžaloba to opětovně ignoruje, jakým způsobem se posudky Ing. H. ocitly jako příloha k žádosti o úvěr společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., požadovaný u MSD. Jedná se o stěžejní otázku, neboť Ing. H. je tam prokazatelně nedal a ani je pro tento účel nevyhotovil a předal je pouze objednateli.

18. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podal odvolání ve prospěch i v neprospěch obžalovaného Ing. Vlastimila H.. Toto odvolání Městský soud v Praze **řádně Vrchnímu soudu v Praze nepředložil** (viz předkládací zpráva) a jeho podání zjistil odvolací soud až při projednávání věci ve veřejném zasedání, neboť nikde ve spisu založeno nebylo. Teprve u jednání doložil státní zástupce text odvolání a včasnost podaného odvolání (*rozsudek soudu prvního stupně doručen 31. 3. 2020 a odvolání podáno 3. 4. 2020*). Městský soud v Praze na telefonický dotaz sdělil, že vůbec odvolání státního zástupce nedohledal, přestože mu bylo řádně doručeno do DS (*viz doručka VSZ o převzetí odvolání soudem dne 3. 4. 2020 v 09:20:26*). Vrchní soud v Praze si musel nejprve vyřešit, zda bude možno v projednávání odvolání ve veřejném zasedání pokračovat, když odvolání státního zástupce nebylo doručeno obžalovaným a jejich obhájcem, byť směřuje toliko vůči výroku o trestu u obžalovaného Ing. H.. Po poradě obžalovaných a jejich obhájců a po předání textu odvolání, všichni vyjádřili přání ve veřejném zasedání pokračovat a netrvali na lhůtě na přípravu k jednání. Za tohoto stavu mohl odvolací soud ve veřejném zasedání pokračovat a projednat i odvolání státního zástupce.

19. S rozsudkem Městského soudu v Praze státní zástupce nesouhlasí, byť obžalovaný Ing. H. byl uznán vinným plně v intencích podané obžaloby. Podle státního zástupce měl být Ing. H. uložen souhrnný trest, neboť byl již odsouzen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2020, sp. zn. 45 T 5/2019 pro obdobnou trestnou činnost, kterou měl spáchat se spoluobžalovaným Tomášem Ch., nar. xxx, ve stručnosti tím, že jako jeho pomocník při získání podnikatelských úvěrů od MSD na nákup nemovitostí v celkové výši 47 537 706,15 Kč a ve dnech 10. 3. 2012 a 8. 11. 2012 vypracoval zkreslené znalecké posudky k ocenění nemovitostí za účelem zjištění ceny nemovitostí, které v jednom případě 26x a v druhém případě 122x nadhodnotil. Toto jednání bylo právně posouzeno jako zločin úvěrového podvodu 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku a zločin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovanému byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 let a dále peněžitý trest v celkové výměře 500 000 Kč. Je zřejmé, že tato trestná činnost je ve vícečinném souběhu s nyní projednávanou trestnou činností, a proto bude v případě prokázání viny třeba ukládat za obojí souhrnný trest. Městský soud s vědomím tohoto dosud nepravomocného trestu, který byl obžalovanému H. uložen shora citovaným rozsudkem zdejšího soudu, rozhodl s ohledem na hospodárnost řízení o vině a trestu obžalovaného, aniž by čekal, až v pořadí první odsuzující rozsudek nabude právní moci, přičemž ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku takovému postupu nebrání (srovnej rozsudek Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 1/2018). Obžalovaný v obou trestních věcech podal odvolání, a proto bude moci o souhrnném trestu v jedné nebo druhé věci rozhodnout odvolací Vrchní soud v Praze. S tímto závěrem Městského soudu v Praze souhlasit nelze, když obecné zásady pro ukládání souhrnného trestu stanoví trestní zákoník v ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku. Soud uloží souhrnný trest, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším. MS v Praze napadeným rozsudkem odsuzoval pachatele - Ing. Vlastimila

H. za trestný čin, který spáchal již dne 10. 3. 2012 (datum vyhotovení nepravdivého znaleckého posudku), a to při vědomí, že tento trestný čin spáchal dříve, než byl prvoinstančním MS v Praze vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, který byl vyhlášen až dne 7. 1. 2020. Za situace, kdy dřívější odsuzující rozsudek o jiném trestném činu téhož pachatele byl v opravném řízení zrušen (což se v tomto případě, ale nestalo), je totiž třeba použití tohoto pravidla v každém jednotlivém případě vážit s ohledem na požadavek rychlosti řízení vyjádřený v ustanovení § 2 odst. 4 trestního řádu a také v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Jestliže v takovém případě soud rozhodující později o jiném trestném činu téhož pachatele s rozhodnutím nevyčká a pachateli uloží trest. O případném uložení souhrnného trestu pak rozhodne soud, jehož dřívější odsuzující rozsudek o jiném trestném činu tohoto pachatele byl v opravném řízení zrušen. Na uložení souhrnného trestu, které by přicházelo, po nabytí PM dotčeného rozsudku, v úvahu, upozorňoval státní zástupce již ve své závěrečné řeči. Pokud by tedy MS v Praze hlavní líčení odročil za účelem vyčkání nabytí právní moci dotčeného rozsudku a posléze ve věci sám rozhodl a uložil souhrnný trest, bylo by to rozhodně hospodárnější než toto rozhodnutí alibisticky ponechávat na rozhodnutí soudu odvolacího, v tomto případě Vrchního soudu v Praze. Navíc za situace, kdy nešlo o nikterak složitou, sofistikovanou či obsáhlou trestnou činnost a při předpokladu rozhodnutí odvolacího soudu ve lhůtě do 3 měsíců, což je lhůta běžná k odročení hlavního líčení u MS v Praze. Městský soud v Praze tedy při uložení napadeného trestu nepostupoval obvyklým, ani hospodárným způsobem. S ohledem na shora uvedené skutečnosti státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze navrhuje, aby Vrchní soud v Praze, jako soud odvolací, vyhověl podanému odvolání státního zástupce proti výroku o trestu obžalovaného Ing. Vlastimila H. a podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu zrušil napadený rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. ledna 2020 sp. zn. 1 T 4/2019 ve výroku o trestu u obžalovaného Ing. Vlastimila H. a dle ustanovení § 259 odst. 3 trestního řádu za splnění podmínek uvedených v ustanovení § 259 odst. 4 trestního řádu a za užití § 211 odst. 6 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 2 trestního zákoníku sám uložil tomuto obžalovanému souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 7 roků a pro jeho výkon obžalovaného za použití ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Dále, aby obžalovanému v rámci souhrnného trestu uložil podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1,2 trestního zákoníku peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb, kdy denní sazba činí 1.000 Kč, celkem ve výměře 500 000 Kč a podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanovil náhradní trest odnětí svobody 12 měsíců a podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku, aby obžalovanému uložil též trest zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu znalecké činnosti v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, zvláštní specializace oceňování nemovitostí, na dobu 5 let.

20. Insolvenční správce JUDr. Martínková své odvolání směřuji jako poškozená, toliko do výroku o náhradě škody napadeného rozsudku, kterým byla odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle jejího názoru, je výrok o náhradě škody nesprávný, jak po formální, tak i po věcné stránce. Předně, pokud soud prvního stupně odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních přímo dlužníka „Metropolitní spořitelní družstvo v likvidaci“, který však nemá dispoziční oprávnění k majetkové podstatě a tedy ani k pohledávkám z titulu náhrady škody uplatněných v tomto trestním řízení, je takovýto výrok nesprávný, neboť dlužník nebyl aktivně legitimován ani k uplatnění nároku na náhradu škody v tomto trestním řízení a není ani aktivně legitimován k uplatňování tohoto nároku v jakémkoliv jiném, a tedy ani v občanskoprávním řízení, neboť podle ustanovení § 246 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona, přechází oprávnění nakládat s majetkovou podstatou dlužníka na insolvenčního správce, prohlášením konkurzu na majetek dlužníka. Byla to také JUDr. Martínková, a nikoliv přímo dlužník, kdo podal návrh dle ustanovení § 43 odst. 3 zák. č. 141/1961 Sb., trestního řádu, aby soud v odsuzujícím rozsudku závázal obžalované nahradit způsobenou škodu. Co se týká věcné podstaty napadeného výroku o náhradě škody, pak soud

prvního stupně na stranách 38 a 39, napadeného rozsudku odůvodnil své rozhodnutí odkázat poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních tím, že úvěrové pohledávky byly postoupeny třetí osobě, přičemž, podle jeho názoru s těmito postoupenými pohledávkami přešel na postupníka AB CREDIT, a.s., a následně na společnost Glory Daze Associated S.A. i nárok na náhradu škody, přičemž tato společnost se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení nepřipojila. Z tohoto důvodu, pak poškozená, která svůj nárok v tomto řízení sice řádně uplatnila, ztratila svou aktivní legitimaci k uplatňování nároku na náhradu škody. I zde soud prvního stupně postupoval nesprávně, neboť zaměnil úvěrové pohledávky, které byly skutečně postoupeny třetí osobě, a které směřují za úvěrovými dlužníky a jsou majetkem postupníka s pohledávkou na náhradu škody směřující za obžalovanými. Jako poškozená totiž v tomto trestním řízení neuplatňovala vůči obžalovaným výše uvedené úvěrové pohledávky, ale pohledávky z titulu náhrady škody, která byla způsobena jednáním obžalovaných tak, že původní úvěrové pohledávky znehodnotili, neboť jednak způsobili jejich nedostatečné zajištění a předstírali lepší bonitu úvěrových dlužníků, což vedlo k tomu, že úvěry byly poskytnuty v plné nominální výši, nicméně bezprostředně po jejich poskytnutí, kdy vznikl nárok na jejich splácení, ztratily tyto úvěrové pohledávky z výše uvedených důvodů na své hodnotě a došlo tak k poškození (snížení hodnoty majetku) majetkové podstaty dlužníka Metropolitní spořitelní družstvo v likvidaci, což v konečném důsledku vedlo k postoupení těchto úvěrových pohledávek za podstatně sníženou cenu. Nabyvatel těchto pohledávek, který je nabyt již za sníženou cenu, pak neutrpěl žádnou újmu na svém majetku, neboť tato vznikla na majetku majetkové podstaty dlužníka, který poskytl úvěry v jejich plné, nominální, výši a posléze vyšlo najevo, že reálná hodnota takto vzniklých úvěrových pohledávek je podstatně nižší než jejich původní nominální hodnota a to právě v důsledku jednání obžalovaných. Nabyvatel předmětných úvěrových pohledávek, pak již tyto nabýval za cenu stanovenou s přihlédnutím k jejich znehodnocení jednáním obžalovaných a tudíž ona majetková újma vznikla na majetkové podstatě dlužníka Metropolitní spořitelní družstvo v likvidaci, když došlo k postoupení úvěrových pohledávek, již jako znehodnocených a tudíž za podstatně nižší cenu než, kdyby tyto pohledávky byly dostatečně zajištěny. Ze všech shora uvedených důvodů navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody zrušil a znovu rozhodl tak, že insolvenční správce v úči obžalovaným přizná nárok na náhradu škody v souladu s návrhem ze dne 2. 4. 2019.

III. Přezkumné řízení a závěry odvolacího soudu

21. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací postupem podle § 254 odst. 1 trestního řádu z titulu podaných odvolání přezkoumal napadené výroky rozsudku městského soudu (tedy rozsudek v celém rozsahu), přezkumu podrobil i řízení, které vydání tohoto rozsudku předcházelo, a učinil závěr, že všem podaným odvoláním je nutno v jisté části přisvědčit.

22. Zmíněným přezkoumáním napadeného rozsudku a jemu předcházejícího řízení bylo zjištěno, že toto řízení netrpí procesními vadami, které by byly vážnými do té míry, že by mohly mít za následek nesprávnost rozsudečného výroku a představovaly tak titul pro jeho zrušení. Soud prvního stupně postupoval v plném souladu s patřičnými ustanoveními trestního řádu, přičemž dbal o zachování práv stran trestního řízení, jmenovitě práv obžalovaného na obhajobu a zákonný (fair) proces. Bylo dále zjištěno, že soud prvního stupně ve věci shromáždil důkazy v rozsahu vyžadovaném ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy v rozsahu, který je plně postačující k tomu, aby soudu umožnil učinit ve věci rozhodnutí, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Důkazní materie tak byla náležitým a adekvátním podkladem pro rozhodovací činnost nalézacího soudu.

23. V návaznosti na shora uvedené skutečnosti odvolací soud konstatuje, že přezkumným řízením zjistil, že soud prvního stupně provedené důkazy vyhodnotil způsobem korespondujícím

s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy jednotlivě i v jejich souhrnu, ve vzájemných souvislostech a vazbách, a učinil ve věci v podstatě správné skutkové závěry, pokud uzavřel, že žalované skutky se staly a po objektivní i subjektivní stránce naplňují všechny znaky skutkové podstaty zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, pomoci ke zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku a zločinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019. Nesprávně však bylo soudem jednání obou obžalovaných právně kvalifikováno i jako trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 2 trestního zákoníku (*tedy že prostředky získané účelovým úvěrem byly bez souhlasu věřitele a v nikoli malém rozsahu použity na jiný než určený účel*). Toto pochybení správně namítal obhájce obžalovaného Ing. Vlastimila H. již v písemném odvolání ze dne 13. 7. 2020 a připojili se k němu se stejnou námitkou u veřejného zasedání i obhájce obžalovaného Viktora Ch. a státní zástupce. Takové právní posouzení jednání obžalovaných je i podle odvolacího soudu vadné a je třeba ho korigovat v jejich prospěch. Zatímco smyslem § 211 odst. 1 trestního zákoníku je postihnout toho, kdo úvěr protiprávně vyláká, ustanovení § 211 odst. 2 trestního zákoníku míří na případy, při kterých je pachatel řádně (zákonně) úvěr poskytnut, ale on jej „bez souhlasu věřitele v nikoli malém rozsahu použije na jiný než určený účel“. Jde tedy o dvě základní skutkové podstaty, které jsou pak rozvíjeny kvalifikovanými podstatami v dalších odstavcích ustanovení § 211 trestního zákoníku. Tato problematika je nyní již řešena i v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 1. 2020 sp. zn. 5 Tdo 1010/2019 (vydáno až po vyhlášení napadeného rozhodnutí), které se sice týká trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle ust. § 260 trestního zákoníku, a hmotně právně vymezuje rozdíl skutkových podstat popsáných v odstavcích 1 a 2, nicméně již v tomto rozhodnutí pro srovnání Nejvyšší soud poukazuje právě na obdobné ustanovení § 211 odst. 1 trestního zákoníku, jež trestně postihuje mj. jednání spočívající v uvádění nepravdivých informací při sjednávání úvěrové smlouvy, a to i v případech, v nichž úvěrové prostředky jsou pachatelem použity na účel uvedený v úvěrové smlouvě. V ostatním lze jinak plně odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku Městského soudu v Praze, v němž soud nalézací představuje jednotlivé důkazní prostředky a prezentuje jejich podstatný obsah (str. 5 – 19 rozsudku), a následně tyto hodnotí jednotlivě i v jejich souhrnu a činí své skutkové a právní závěry (str. 20 – 36 odůvodnění napadeného rozsudku). Odůvodnění rozsudku městského soudu není na tomto místě zapotřebí obsáhleji citovat, postačí na toto odkázat. Takový postup je aprobován i judikaturou Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR, vycházející z judikatury Evropského soudu pro lidská práva, z níž se podává, že odvolací soud se v principu může omezit na převzetí odůvodnění soudu nižšího stupně (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 5 Tdo 86/2002, usnesení ÚS ČR sp. zn. II. ÚS 2947/08, a konečně zejména rozhodnutí ESLP ve věci Garcia vs. Španělsko). V odůvodnění přezkoumávaného rozsudku nalézací soud rovněž vyložil, proč nevyhověl návrhům obžalovaných na doplnění dokazování a potřebu doplnit dokazování v dané věci neshledal ani Vrchní soud v Praze.

24. Soud prvního stupně nepochybil, pokud za základ svých skutkových zjištění vzal prokázaný skutkový děj, že obžalovaný Viktor Ch. jako jediný jednatel a společník společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., s využitím účelově tvrzených nepravdivých informací o financování nákupu nemovitostí a o požizované změně územního plánu, která se měla dotknout nemovitostí s mnohonásobně nadhodnocenou cenou deklarovanou znaleckým posudkem Ing. Vlastimila H., jenž zastavil ve prospěch MSD (převedení pozemků na stavební pozemky) a jimiž byly závazky ze smlouvy o úvěru zajištěny, a bez nichž by úvěr nebyl poskytnut, vylákal úvěrové prostředky ve výši 22 400 000 Kč, které bezprostředně převedl na jiné osoby, aniž by takový převod měl ekonomické opodstatnění, přičemž žádné nemovitosti do majetku společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., nenakoupil a úvěr řádně nesplatil. Obžalovaný věděl, že společnost Rock Forrest Invest, s.r.o., nebude schopna dostát svým závazkům ze smlouvy o úvěru, neboť fakticky žádnou

podnikatelskou činnost nevyvíjela, její hospodářská situace neumožňovala úhradu úvěrových splátek, a že společnost ani on nebude mít potřebné zdroje k úhradě vzniklé škody MSD. Zároveň nejpozději při podpisu úvěrové smlouvy věděl, že úvěrové peníze nepoužije na sjednaný účel, ale převede je v rozporu s deklarovaným účelem úvěru ve prospěch společnosti Vrchovina - zemědělská obchodní, a.s. **Pro uskutečnění úmyslného podvodného vylákání úvěrových prostředků byla pro obžalovaného Viktora Ch. zásadní pomoc znalce Ing. Vlastimila H.,** který se zpronevěřil svému postavení soudního znalce z oboru ekonomika – ceny a odhady, a vědomě vyhotovil pro Viktora Ch. hrubě zkreslený znalecký posudek o obvyklé (tržní) ceně zastavovaných nemovitostí ve vlastnictví třetí osoby – společnosti DESPERADOS, s.r.o., za kterou vystupoval jako jednatel opět Viktor Ch.. Cenu nemovitostí, sloužících jako zajištění úvěru poskytnutého společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., znalec mnohonásobně **nadhodnotil (22x)** než byla skutečná cena zjištěná ke dni uzavření úvěrové smlouvy. Obžalovaný Ing.H. ocenil předmětné nemovitosti v rozporu se stavem zapsaným v katastru nemovitostí, vycházel účelově a bez ověření pouze z informací od objednavatele posudku a při použití indexové metody postupoval zmatečně a zavádějícím způsobem nezkoumal skutečné realizace prodeje druhově podobného typu nemovitostí. Posudek tak zatížil zjevnými vadami, které nebyly běžně odůvodnitelné rozdílností pohledu znalce.

25. Obžalovaný Viktor Ch. postavil své odvolání v zásadě na námitkách, které se týkaly hodnoty zástavy a osobního majetku samotného obžalovaného. Podle jeho tvrzení byl úvěr **přezajištěn** a na podporu svého tvrzení předložil nalézacímu soudu znalecký posudek ústavu VALUE ADDED Znalecká, s.r.o. Městský soud v Praze provedl tímto posudkem dokazování v hlavním líčení dne 3. 1. 2020 tak, že ho za souhlasu stran četl. Tento posudek však nevyvrátil zjištění nalézacího soudu, které vyplynulo z finančního šetření, že úvěr obžalovaného Viktora Ch. nebyl ke dni uzavření smlouvy zajištěn v plné výši, ale toliko do výše skutečné hodnoty nemovitostních zástav, tedy částkou 1 250 500 Kč. Nelze přehlédnout, že i přes výhrady urputně uplatňované oběma obžalovanými proti znaleckému posudku soudního znalce Ing. Bohumila Rohleny, který právě stanovil obvyklou (tržní) cenu zastavených nemovitostí zapsaných na LV č. 116 ke dni 18. 4. 2012 na částku 1 250 500 Kč, potvrzuje jeho správnost určení obvyklé (tržní) ceny zástavy v bodě 4.1 na straně 19 (čl. 1893) i znalecký posudek VALUE ADDED Znalecká, s.r.o. Znalecký posudek Ing. Rohleny nezpochybnil ani další posudek obhajoby předložený obžalovaným Ing. H. od znaleckého ústavu AZET KONZULT - znalecký ústav, s.r.o., který před soudem stvrzoval znalec Ing. Luboš Kluz. Soud prvního stupně správně zjistil, že zajištění peněžité pohledávky včetně příslušenství (úrok 9%), kterou mělo MSD vůči klientovi podle článku V. úvěrové smlouvy, bylo nedostatečné. Zajišťovací instrumenty – zastavované nemovitosti a blanco směnka vystavená Rock Forrest Invest, s.r.o., avalovaná Viktorem Ch., - nedosahovaly deklarované hodnoty, a to nejen ke dni sjednání úvěru, ale taktéž v průběhu celého úvěrového vztahu. Deklarovaná hodnota zajišťovacích instrumentů byla obžalovaným Ch. vůči MSD úmyslně hrubě zkreslena. U zástavy nepravdivým znaleckým posudkem obžalovaného Ing.H. a u blanco směnky tím, že vzhledem k závazkům z jiných úvěrů byl majetek Viktora Ch. na splacení předmětného úvěru pro společnost Rock Forrest Invest, s.r.o., nedostatečný. Pozemky avalisty Ch. na LV č. 118, 138, 74, v deklarované hodnotě 2 420 000 Kč byly od 10. 2. 2010 zastaveny ve prospěch České republiky a jeho dispoziční právo tak bylo omezeno. Nemovitost čp. 23 na LV č. 36 (rodinný dům obžalovaného v hodnotě dle VALUE ADDED Znalecká 7 400 000 Kč) byl zajištěn od 3. 2. 2011 ve prospěch MSD k jinému úvěru ve výši 4 800 000 Kč. Nejednalo se tedy o nemovitosti, které by bylo možno považovat za nemovitosti splňující podmínky efektivního splnění účelu zástavy. Další majetek avalisty jako podíly ve společnostech DESPERADOS, s.r.o, a Rock Forrest Invest, s.r.o., byly předloženým znaleckým posudkem oceněny na nulovou hodnotu. V případě společnosti WIZMAR, s.r.o., byl sice podíl určen na částku 184 000 Kč, ale tato společnost byla k 1. 7. 2015 zrušena v důsledku likvidace. Na bankovních účtech zjištěna částka 711 Kč a z movitých věcí zbraně v tržní hodnotě 169 662 Kč.

Závazky obžalovaného Viktora Ch. ke dni uzavření úvěrové smlouvy činily podle posudku VALUE ADDED Znalecká, s.r.o., jenom vůči věřitelům DESPERADOS, s.r.o. a Realitní, s.r.o., částku 21 242 548 Kč.

26. Jmění směnečného dlužníka Rock Forrest Invest, s.r.o., představoval pouze čerpaný úvěr 22 400 000 Kč, který byl zaúčtován na firemní účet dne 20. 4. 2012 a ještě téhož dne z něj převedeny prostředky v částce 22 325 000 Kč na účet společnosti Vrchovina – zemědělská obchodní, a.s., bez doložené ekonomické podstaty. I přes účelovou obhajobu obžalovaného Ch., že nákup nemovitostí měl být realizován přes společnost Vrchovina, nebyly pro Rock Forrest Invest nakoupeny žádné nemovitosti a přeposlané finanční prostředky Vrchovina ihned přeposílala na další účty. Účel úvěru byl tedy jednoznačně zmařen. Zde působí až neskutečně naivně vznesená námitka obžalovaného Ch., že se soud nezabýval otázkou, kde peníze z úvěru vlastně skončily. Sám, ač by mu to především příslušelo toto objasnit, však v tomto směru nebyl schopen poskytnout relevantní vysvětlení. Z vložené částky 200 000 Kč na účet vzniklé společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., (základní kapitál společnosti) vybral Viktor Ch. již dne 18. 4. 2012 částku 195 000 Kč. Směnečný dlužník byl do dvou dnů od uzavření úvěrové smlouvy bez peněz. Jeho členský vklad do MSD byl ke dni 16. 4. 2012 pouze 100 Kč. Rovněž členský vklad obžalovaného v MSD ve výši 14 000 100 Kč nelze považovat za peněžní prostředky, které by mohly být použity k zajištění a úhradě úvěru. Městský soud se touto okolností velmi podrobně zabýval. Pokud by měl obžalovaný jako fyzická osoba vůči MSD pohledávku vzniklou z členství v družstvu, jednalo by se o pohledávku podřízenou, kterou by s ohledem na hospodářskou situaci MSD nebylo možno úspěšně uspokojit. Tato tzv. „podřízená pohledávka“ podle insolvenčního zákona je pohledávkou vzniklou z členství družstevníka, a je to pohledávka, která by se uspokojovala až pokud by byly uspokojeny jiné pohledávky nepodřízené. Toto postavení podřízené pohledávky, aktuálně nevymahatelné, uznala ostatně u veřejného zasedání i obhajoba obžalovaného, nicméně namítá, že v době uzavření úvěrové smlouvy se jednalo o řádnou pohledávku vůči MSD. V okamžiku, kdy člen poskytuje vklad do majetku společnosti, tak se stává tento vklad majetkem společnosti (družstva) se kterým ta, volně nakládá a nemůže to být majetek, který se může použít na úhradu úvěrových dluhů. Pokud je obhajobou tvrzeno, že MSD si mohla členský vklad úvěrového dlužníka započíst na nesplacený úvěr, potom je třeba k tomu uvést, že členský vklad společnosti Rock Forrest Invest byl pouhých 100 Kč. Zápočet členského vkladu obžalovaného jako avalisty směnky nebyl možný, zde by se muselo postupovat přes vymáhání proplacení směnky soudní cestou, neboť obžalovaný Ch. jako fyzická osoba nebyl smluvní stranou úvěrové smlouvy. To ostatně vyplynulo i z výpovědi svědkyně Ing. Jany Hendrichové (dříve Solarové). Svědkyně potvrdila, že u úvěrů zajištěných nemovitostmi se bíanco směnka brala pouze jako „dozajištění“ pro případ, že by se úvěr vymáhal u soudu. Bonita avalisty se neověřovala. Při neplacení úvěru se postupovalo opakovanými upomínkami (první, druhá, třetí) a teprve následně se úvěr zesplatnil k určitému datu a následně se vymáhání předalo spolupracující advokátní kanceláři. Směnečný platební rozkaz byl vydán Krajským soudem v Ústí nad Labem již dne 3. 12. 2014 pod č. j. 20 Cm318/2014-19 na návrh insolvenčního správce MSD Mgr. Ivo Haly na směnečný peníz 27 700 437 Kč a úroky z prodlení. I přes tuto snahu o zaplacení směnečné pohledávky nebylo na úvěr, jak vyplynulo z výpovědi svědkyně – insolvenční správce JUDr. Kateřiny Martínkové, nebylo obžalovaným nic zaplacené. Obžalovaný Viktor Ch. ze svých pozemků zajištěných v roce 2012 zástavním právem prodal v letech 2014 – 2016 část pozemků za částku 1 728 460 Kč, aniž by tyto peníze použil na úhradu předmětného úvěru *(je otázkou zda nedošlo k naplnění některé ze skutkových podstat trestných činů §§ 222, 223 trestního zákoníku)* Nemovitostní zástava ani majetek avalisty směnky k zajištění úvěru naprosto nedostačovaly. Tento závěr soudu prvního stupně sdílí i odvolací soud. Žádost o poskytnutí podnikatelského úvěru podal Viktor Ch. jako jediný jednatel společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., dne 12. 4. 2012 a připojil k této žádosti znalecký posudek 933-032/2012, neboť na něj odkazuje při navrhovaném zajištění úvěru, kdy ocenění zastavovaných pozemků k datu 10. 3.

2012 je cenou 28 097 770 Kč. Úvěr má být splácen z prodeje nakoupených nemovitostí (*žádné nebyly nakoupeny, úvěrový klient žádnou činnost neprovozoval*). Jednatel, **Viktor Ch., zapřel** v žádosti (čl. 231), že má jako avalista bianco směnky úvěrového dlužníka závazky vůči Realitní, s.r.o., z úvěru ve výši přesahující 17 000 000 Kč. Opět hrubě zkreslený údaj o majetkových poměrech ručitele v žádosti o poskytnutí úvěru. V žádosti nejsou zastavované pozemky popisovány jako pozemky, u nichž probíhá změna ÚPD na stavební pozemky. Toto ovšem fiktivní tvrzení se do hodnocení klienta (ze dne 16. 4. 2012) dostává právě až na základě ústního sdělení klienta (čl. 241), že jde o fázi zpracovávání změny do budoucna. Ze záznamu zpracovaného Janou Solarovou (nyní Ing. Janou Hendrichovou) vyplývá, že o vázanosti tržní ceny zastavovaných pozemků na budoucí změnu ÚPD nemělo MSD žádnou vědomost a nehodnotilo tento stav v úvěrovém povolovacím procesu.

27. Potom co soud prvního stupně bez pochyb prokázal obžalovanému Ch., že ten při sjednávání úvěrové smlouvy uváděl hrubě zkreslené údaje o hodnotě nemovitostních zástav, kterými byl úvěr zajištěn a tvrdil nepravdivé skutečnosti o své solventnosti jako avalisty směnky vydané směnečným dlužníkem společností Rock Forrest Invest, s.r.o., zůstalo na soudu, aby dále prokázal skutečnou výši škody, kterou obžalovaný svým činem způsobil. V bodě 37 napadeného rozsudku rozvedl nalézací soud podrobně, kolik bylo ke dni 29. 4. 2013 na dotčený úvěr uhrazeno (2 113 200 Kč). Správně při určení škody postupoval podle konstantní judikatury (usnesení NS ČR sp. zn. 3 Tdo 460/2010) a od výše úvěru odečetl částku splacenou v letech 2012 - 2013 a odečetl dále skutečnou hodnotu zastavených pozemků (jejich tržní cenu) zjištěnou znalce Ing. Rohlenou ve výši 1 250 500 Kč. **Škoda tak byla určena ve výši 19 036 300 Kč** a odvolací soud výši této škody shledal na základě provedeného rozsáhlého a důkazně náročného finančního šetření ohledně majetku avalisty Viktora Ch. jako správnou. Jde o škodu velkého rozsahu ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku i po novele trestního zákoníku účinné od 1. 10. 2020.

28. K další již ale okrajové námitce obžalovaného Ch., že nalézací soud nevyslechl navrženého svědka Antonína Davida a neumožnil mu výslech znalce VALUE ADDED Znalecká, s.r.o., odvolací soud podotýká, že znalecký posudek byl za souhlasu všech stran podle § 211 odst. 5 trestního řádu čten a byl tedy procesně řádně proveden. Ke svědkovi Davidovi podal soud v bodě 42 rozsudku dostatečné vysvětlení, proč jeho výslech považoval za nadbytečný a důkaznímu návrhu nevyhověl. Vrchní soud v Praze zdůrazňuje, že v souladu se zásadou spravedlivého procesu má obžalovaný možnost navrhnout důkazy, jejichž provedení pro prokázání svých tvrzení pokládá za potřebné, na druhé straně pak tomuto jeho procesnímu právu odpovídá povinnost soudu o navržených důkazech rozhodnout. Důvody, proč návrhu na provedení důkazů nevyhoví, musí ve svém rozhodnutí vyložit, což se stalo. Nadbytečnost výslechu svědka Davida je dána nesporností skutečností, které měl tento svědek osvětlit, a byly již dostatečně prokázány listinnými důkazy o prodeji zastavených nemovitostí společností Norpesk Invest, s.r.o., o čemž není pochyb. Námitkami ohledně nevhodnosti uložení peněžitého trestu se bude odvolací soud zabývat v odůvodnění uloženého trestu. Pokud jde tedy o výrok o vině obžalovaného Viktora Ch., Vrchní soud v Praze shrnuje, že skutková zjištění nalézacího soudu jsou bezchybná, vzešla z úplného dokazování, které neměl potřebu doplnit ani odvolací soud, hodnotící úvahy soudu prvního stupně vycházejí z nezkresleného obsahu provedených důkazů a odpovídají zásadám formální logiky. Soud prvního stupně se řádně vypořádal se všemi námitkami obhajoby i s otázkou zavinění. Vada byla shledána pouze v právním posouzení jednání Viktora Ch., které odvolací soud ve výroku svého rozsudku napravil.

29. Obžalovaný Ing. Vlastimil H. se svým odvoláním v zásadě obdobně jako obžalovaný Viktor Ch. domáhal zproštění obžaloby, neboť se necítí být vinným. V tomto mu však odvolací soud nemohl dát za pravdu. Obžalovaný v obecné rovině namítá rozpor se zásadou materiální pravdy,

porušení principu akcesority účastenství, vady právního posouzení a rozpor s principem nestrannosti a nezávislosti soudního rozhodování. Některé námitky obžalovaného jsou natolik marginální, že odvolací soud nepovažuje ani za vhodné se jimi zabývat. To platí např. o polemice, že pojem „záměr“ hlavního pachatele Viktora Ch. vylákat finanční prostředky není totéž co „úmysl“ a jedná se o skutkovou vadu rozsudku. Na pouhém „záměru“ trestný čin spáchat nemůže odsouzení hlavního pachatele obstát, a tím padá i účastenství obžalovaného Ing.H.. Tyto úvahy o stavu mysli pachatele je třeba podle odvolacího soudu ve světle provedených důkazů již v začátku odmítnout, neboť co bylo cílem jednání obžalovaného Ch., bylo jednoznačně prokázáno. Dále prokázání Ing. H. tzv. „dvojitým úmyslu“, to je úmyslu vypracovat vadný posudek a ještě úmyslu umožnit s ním hlavnímu pachateli vylákat úvěrové prostředky. Námitky obhajoby dále vytýkají chybnost postupu zaměstnanců MSD, že znalecký posudek Ing.H. přijali jako validní pro výsledek schvalovacího procesu žádosti o úvěr, námitky polemizují s pojmy, že Ing.H. je sice soudní znalec, ale není odhadce, dále že znalec Ing. Rohlena shlédl posuzované pozemky dříve, než byl ustanoven znalcem v trestním řízení, že posudek vypracoval k datu 18. 4. 2012, přestože posudek Ing.H. byl zpracován ke dni 10. 3. 2012 (tento nevýznamný rozdíl v datech je opakován i v dalších souvislostech) a obhajoba podezírá znalce Ing. Rohlena z machinací ve znaleckém deníku a možném daňovém podvodu. Dále že obžalovaný nedal souhlas ke svému zařazení do seznamu „akceptovaných znalců“ MSD, že posudek si vyžádal Viktor Ch., ale byl připojen k žádosti o úvěr společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., a konečně, mimo další pochybení zaměstnanců MSD i to, že úvěr byl poskytnut v rozporu s Metodikou MSD ve výši 80 % zástavy, když umožněno bylo poskytnout úvěr pouze do výše 60 %. Námitky zpracované obhájcem obžalovaného Ing.H. jsou obsáhlé (na desítkách stran), ale často se opakují, překrývají a dotýkají se také spíše okolností s trestní věcí naprosto nesouvisejících, zjevně ve snaze věc zneprůhlednit a odpoutat pozornost od základní trestně postižitelné skutkové podstaty jednání obžalovaného Ing. Vlastimila H..

30. Vrchní soud v Praze na tomto místě připomíná, že není jeho úkolem jako soudu druhého stupně, aby přehodnocoval důkazy provedené před soudem prvního stupně a vytvářel vlastní skutková zjištění, ale aby zjistil, jestli bylo dokazování provedeno v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o podané obžalobě a zda se nalézací soud se všemi provedenými důkazy vypořádal způsobem uvedeným v § 2 odst. 6 trestního řádu. Ze zásadních důkazů je v trestní věci obžalovaného Ing.H. třeba zmínit, jím zpracovaný znalecký posudek ze dne 10. 3. 2012, který byl obžalovaným Ch. předložen při žádosti o úvěr. Je třeba vyzdvihnout postup, že Městský soud v Praze se správně nespokojil s pouhou kopií tohoto posudku, ale dne 27. 3. 2019 si opatřil originál tohoto znaleckého posudku č. 993-032/2012 a s ním provedl důkaz (čl. 1574). Také odvolací soud podrobil tento posudek podrobnému zkoumání a navzdory urputnému tvrzení obžalovaného a jeho obhajoby **nezjistil v tomto posudku jedinou konkrétní zmínku nebo záznam znalce, z něhož by bylo možno dospět k závěru, že by stanovená obvyklá cena byla určována do budoucna po datu vydání tohoto posudku a byla odvislá od převedení posuzovaných pozemků na charakter pozemků stavebních.** Naopak znalecký posudek je vyhotoven k účelu „Zjištění ceny nemovitosti“ a zadáný objednavatelem Viktorem Ch.. V bodě 1.1 je sice uvedeno, že širší využití těchto zemědělských pozemků závisí na pořizované změně ÚPD a jejím schválení, nicméně toto je pouze zatím ve stavu zpracovávání. Je zdůrazněno, že obvyklá cena pozemků je určena k datu vyhotovení znaleckého posudku tj. k 10. 3. 2012 (evidentně nemohla být v tom ještě zohledněna změna ÚPD, neboť tato jak i znalec věděl, ještě neproběhla). Rozhodně se nejedná o úkol zjistit orientační cenu pozemků do budoucna. Posudek opravdu obsahuje dvě ceny, jak je obhajobou argumentováno, tzv. administrativní cenu dle oceňovací vyhlášky, což je v bodě 2.14.5. částka 1 086 000 Kč a v bodě 3. stanovena ona avizovaná v bodě 1.1. cena obvyklá (tržní), tedy k 10. 3. 2012 za použití indexové metody na částku 28 097 772 Kč. Přitom bodě 3. posudku již není (zřejmě záměrně) hovořeno o pozemcích stavebních nebo zemědělských, ale pouze o pozemcích. Není také uváděno, že jde o cenu do

budoucná závislou na spekulativním kapitálovým nebo developerským zhodnocením. Tento posudek podle závěru odvolacího soudu musel být, a také byl, pro úvěrové pracovníky MSD dostatečným podkladem pro zjištění tržní ceny zastavovaných nemovitostí k úvěru ze dne 18. 4. 2012. Nejednalo se o posudek starší 6 měsíců, což bylo akceptovatelné podle metodických předpisů MSD a posudek byl zpracován soudním znalcem s příslušnou specializací, byl opatřen znaleckou doložkou a kulatým razítkem a podpisem znalce. Osoba soudního znalce Ing.H. byla úvěrovým oddělením MSD zařazena do interního seznamu prověřených znalců, od kterých byly znalecké posudky přijímány při úvěrovém procesu schvalování bez pochybností jejich správnosti. Pro účely trestního řízení a posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného je nepodstatné, jak se důvěryhodnost Ing.H. jako znalce pro MSD ověřovala, kdo znalce zařadil do seznamu akceptovatelných odhadců nebo jak znalec toto renomé získal. Svědkyně Ing. Hendrichová (dříve Solarová) potvrdila, že posudky zpracovávané znalci ze seznamu, který si MSD vedlo, jim usnadňovalo, aby takové posudky považovali za pravdivé a nebylo nutné je ověřovat.

31. Obhajoba obžalovaného Ing. Vlastimila H., že jeho zadáním bylo zjistit hodnotu oceňovaných pozemků v případě, že by se hypoteticky k datu ocenění, jednalo o pozemky stavební, **je jednoznačně vyvrácena.** Tvzení, že zjištěná cena pozemků je cenou do budoucna, za předpokladu splnění určitých podmínek, je naprosto nesmyslné, a jde toliko o účelovou obhajobu ve snaze vyhnout se trestní odpovědnosti. Takové zadání v předmětném posudku totiž řešeno vůbec není. Znalec pokud stanovuje obvyklou cenu pozemků, potom stanovuje cenu, která reflektuje oceňovanou věc ve stavu, v jakém se nachází ke dni ocenění (§ 9 odst. 5 zák. č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku), což je stav uvedený v katastru nemovitostí. Bez jakýchkoli pochybností posuzované pozemky měly v době ocenění charakter pozemků zemědělských a nikoli stavebních, neprobíhala žádná změna územního plánu a jejich obvyklá cena byla mnohonásobně nižší, než jak stanovil znalec – obžalovaný svým posudkem. Toho si byl Ing. Vlastimil H. zcela nepochybně vědom. Posudek neobsahuje jedinou zmínku o tom, že pozemky nejsou oceňovány podle skutečného stavu, nýbrž na požadavek objednatele spekulativně pro potřeby podnikatelského záměru. Městský soud v Praze se velmi důsledně vypořádal s námitkami obhajoby vůči znaleckému posudku znalce Ing. Bohuslava Rohleny, který ve svém výsledku nebyl vlastně ani zpochybněn posudkem obhajoby vypracovaný znaleckým ústavem AZET KONZULT, s.r.o. Obžalovaný si měl opatřit všechny podklady, pokud chtěl zpracovávat posudek, který by ukázal na potenciál pozemků a informoval vlastníka o jejich hodnotě do budoucna. To se nestalo, přestože měl obžalovaný možnost již v roce 2012 se dostat k veřejným informacím o případných plánovaných změnách územních plánů. Takovéto ohodnocení do budoucna je naprosto nevhodné pro ocenění zástavy. Znovu odvolací soud podotýká, že správnost postupu při určení obvyklé ceny zastavených pozemků posudkem Ing. Rohleny potvrdil i znalecký ústav VALUE ADDED Znalecká, a.s., předložený obžalovaným Ch. při hodnocení jeho majetku.

32. Soud prvního stupně správně zjistil, že v případě znaleckého posudku Ing. Vlastimila H. jde o posudek hrubě zkreslený, neboť sice pokud jde o popis pozemků, jejich výměru a identifikaci jsou správné, ale závěr o ceně obvyklé je nepravdivý. Je třeba si položit otázku - Jak je možné, že obžalovaný jako erudovaný znalec s dlouholetými zkušenostmi a zastávající i pracovní odbornou pozici vedoucího stavebního úřadu vyhotovil takový posudek?? Navíc jak vyplynulo z již pravomocné trestní věci Městského soudu v Praze sp. zn. 45 T 5/2019, který měl odvolací soud k dispozici, vyhotovil opakovaně takové hrubě zkreslené posudky použité pro poskytnutí dalších úvěrů od MSD ve více případech, nejméně již pro společnost TORIRADAN ve dnech 10. 3. 2012 a 8. 11. 2012 se škodou přes 47 milionů korun. Ze znaleckých deníků obžalovaného Ing.H. bylo doloženo vyhotovení v letech 2011 – 2012 desítek znaleckých posudků pro žadatele o úvěry u MSD, což je předmětem dalších trestních řízení a již projednávaných obžalob. V této souvislosti se pak nabízí jediné vysvětlení jednání obžalovaného, tedy podávání hrubě zkreslených

posudků s vidinou obohacení se, neboť si účtoval, a byly mu propláceny, za posudky statisícové částky. Jednal tedy v přímém úmyslu (§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku), podat hrubě zkreslené posudky, aby jejich objednatelé, jako žadatelé o úvěry dosáhli na úvěrové prostředky podvodně vylákané z MSD. Jeho jednání v postavení znalce pomáhalo tak zcela zásadně žadatelům o úvěry páchat trestnou činnost s čímž byl minimálně srozuměn, že zkreslené znalecké posudky budou při sjednávání úvěrů použity včetně výše škody. Vysoké nadhodnocení oceňovaných nemovitostí při jeho praxi a odbornosti znalce muselo mu dávat představu, k jakým účelům budou znalecké posudky použity, a to mu umožňovalo účtovat si za posudky nepřiměřené znalecké odměny. Posudků vyhotovoval i několik v jeden den což opět ukazuje, jak bezostyšně rezignoval na svoji odpovědnost znalce. Obžalovaný v trestném jednání pokračoval ve prospěch objednatelů posudků Viktora Ch. a Tomáše Ch., jak bylo u tohoto posledně jmenovaného odsouzeného zjištěno v trestní věci Městského soudu v Praze sp. zn. 45 T 5/2019 Je už nyní důvodný předpoklad, že těchto případů, vyhotovení nepravdivých posudků a aktivní pomoci k úvěrovému podvodu, bude prokázáno daleko více.

33. K principu akcesority účastenství, na který také obžalovaný Ing. Vlastimil H. ve svém odvolání poukazuje, lze připomenout, že účastník na trestném činu nemusí přímo vědět o konkrétním způsobu spáchání trestného činu hlavního pachatele, ale stačí, jestliže existuje v jeho představě alespoň v hrubých rysech. K naplnění trestní odpovědnosti účastníka na trestném činu pachatele postačuje i nepřímý úmysl a ten byl u obžalovaného Ing.H. prokázán a v napadeném rozsudku soudu prvního stupně v odstavci 79 ve všech souvislostech odůvodněn. Jeho zavinění se vztahuje též k okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby (škodě velkého rozsahu), k níž by stačila i nedbalost. Obžalovaný věděl, o jakou částku oceňované pozemky nadhodnotil oproti jejich skutečné tržní ceně a musel být minimálně srozuměn, k jakému účelu mohou být jeho posudky využity, tedy ke spáchání úvěrového podvodu.

34. Vrchní soud v Praze ve svém rozhodnutí založeném převážně na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn, kvalifikuje jednání obžalovaných jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, v případě obžalovaného Ing. Vlastimila H. jako účastníka na tomto zločinu ve formě pomoci podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Soud prvního stupně v napadeném rozsudku precizně popsal své závěry, nehodnotil danou věc izolovaně, ale logicky a velmi obsáhle se věnoval i důkazům, které prokazují, že šlo u obou obžalovaných o cílenou trestnou činnost. Soud správně nemohl přehlédnout ta zjištění (a připojil si v tomto směru ke spisu podané obžaloba), že v několika desítkách dalších trestních řízení, ostatně řada jich je již u Městského soudu v Praze žalována, jsou důvodná podezření nasvědčující tomu, že finanční prostředky ze MSD byly záměrně vyváděny prostřednictvím poskytování nedostatečně zajištěných úvěrů, které úvěroví dlužníci následně nespláceli. Obžalovaný Ing. Vlastimil H. přitom vyhotovil pro žadatele o úvěr u MSD v krátkém časovém úseku desítky obsahově stejně vadných znaleckých posudků, v nichž se vyjadřoval k ceně nemovitostí, které byly obratem použity při sjednávání úvěrů u MSD, resp. při uzavírání zástavních smluv právě u těchto problematických úvěrů. Jeho jednání je odvolacím soudem ve shodě s napadeným rozsudkem kvalifikováno také jako zločin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019. Pokud jde o nesprávnou námitku obhajoby, že tento trestný čin měl být posouzen jako přečin a nikoliv jako zločin, pak odvolací soud poukazuje na ustanovení o časové působnosti podle § 2 odst. 1 trestního zákoníku. Novelou ze dne 15. 11. 2018 č. 287/2018 Sb., účinnou od 1. 2. 2019, bylo ustanovení § 346 trestního zákoníku zpřísněno o odstavce 4 a 5 postihující způsobení škody velkého rozsahu (do té doby pouze škody značné) se sazbou odnětí svobody od 3 do 10 let. I po změně hranic škod v § 138 trestního zákoníku podle novely č. 333/2020 Sb., byla jednáním obžalovaného Ing.H. způsobena škoda velkého rozsahu, což by při posuzování podle trestního zákoníku účinného od 1. 2. 2019 nebylo pro pachatele příznivější.

Nadále se tedy nejedná o přečinové jednání, když sazba odnětí svobody § 346 odst. 3 trestního zákoníku účinného do 31. 1. 2019 je od 2 do 10 let.

35. Zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo při sjednávání úvěrové smlouvy uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje a způsobí škodu velkého rozsahu. Škodou velkého rozsahu je podle novelizovaného ustanovení § 138 trestního zákoníku škoda dosahující nejméně částky 10 milionů korun. Obžalovaný Viktor Ch. se shora citovaného zločinu dopustil jako hlavní (přímý) pachatel a obžalovaný Ing. Vlastimil H. jako účastník na dokonaném trestném činu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, jelikož úmyslně umožnil obžalovanému Viktoru Ch., aby ten v úvěrovém procesu předložil hrubě zkreslený a nadhodnocený znalecký posudek, který měl zásadní relevanci pro uzavření úvěrové smlouvy. Právě prezentování tržní ceny pozemků nabízených jako zástava úvěru bylo podstatnou a důležitou okolností pro sjednávání úvěrové smlouvy, neboť současně s uzavřením úvěrové smlouvy byla uzavřena i smlouva zástavní, jejímž účelem mělo být zajištění plné návratnosti úvěru. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne **7. 1. 2020**, č. j. 45 T 5/2019 – 3175 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 9. 2020, č. j. 5 To 27/2020 – 3647 odvolací soud zjistil, že Ing. Vlastimil H. byl již pravomocně odsouzen za další dva skutky identického jednání, když vyhotovením hrubě zkreslených a nadhodnocených znaleckých posudků ve dnech **10. 3. 2012** (*stejný den vyhotovení posudku pro objednatele Viktora Ch.*) a **8. 11. 2012** umožnil pravomocně odsouzenému Tomáši Ch., nar. xxx, uzavření úvěrových smluv a vylákání úvěrových prostředků se škodou přes 47 milionů korun. Jeho jednání bylo, tímto již pravomocným rozsudkem, kvalifikováno jako pokračující jednání pomoci ke zločinu úvěrovému podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku v jednočinném souběhu s pokračujícím zločinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Vrchní soud v Praze si byl vědom toho, že ze zásady akcesority účastenství vyplývá, že účastenství na trestných činech různých pachatelů nelze posoudit jako jeden pokračující trestný čin účastenství, byť by jinak byly splněny podmínky pro takové posouzení všech útoků uvedených v § 116 trestního zákoníku. Pomoc ke zločinu úvěrového podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku obžalovaného Viktora Ch., by tedy mělo být posouzena jako samostatný zločin vedle pokračujících dvou pomoci ke zločinu spáchaného odsouzeným Tomášem Ch. Vzhledem k tomu, že odvolání státního zástupce nebylo podáno v neprospěch obžalovaného do viny, ale pouze do trestu a skutkové věty popisující trestné jednání obžalovaného Ing. H. pod bodem II. /1, 2, jsou natolik složitě koncipovány, že jejich roztržení a přepracování do samostatných popisů skutků kvalifikujících pouze pokračující zločin podle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, nerespektoval odvolací soud tuto zásadu a posoudil jednání obžalovaného pod bodem II. /1, 2, 3 jako jeden pokračující trestný čin pomoci k úvěrovému podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kde je pokračování v trestném činu jasné. Jde o postup, který je v zásadě ve prospěch obžalovaného Ing. Vlastimila H. a nezhoršuje jeho postavení.

IV. Uložené tresty a výrok o náhradě škody

36. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře vycházel také odvolací soud ze všech výše uvedených skutečností a důkazů a přihlížel k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, zejména pak k významu chráněného zájmu, který byl spáchanými činy dotčen, způsob provedení jednotlivých skutků a jejich následek, dále k okolnostem, za kterých byly trestné činy spáchány, k osobám jednotlivých pachatelů, míře jejich zavinění a také k pohnutce, tedy co bylo záměrem pachatele nebo jeho cílem. U obou obžalovaných soud hodnotil jejich osobní, rodinné, majetkové a jiné

poměry, jejich dosavadní způsob života a možnosti jejich nápravy. Přihlíženo bylo také k trestům již obžalovaným uloženým předchozími rozhodnutími soudu, tedy u obžalovaného Ch. trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 6 T 165/2019 a u obžalovaného Ing.H. rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 45 T 5/2019 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5 To 27/2020. Tak jak velmi výstižně zhodnotil i nalézací soud ve svém rozsudku v odstavcích 82 až 89 zavinění a podíl každého z obžalovaných na trestné činnosti, tak i odvolací soud při úpravě právní kvalifikace postupoval diferenciovaně u jednotlivých obžalovaných.

37. Obžalovaný Viktor Ch. byl, jak již bylo zmíněno výše, v minulosti jednou odsouzen a to trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 6 T 165/2019 ze dne 25. 10. 2019, doručený obžalovanému dne 30. 10. 2019, který nabyl právní moci dne 8. 11. 2019. Za přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku (neoprávněně přechovával tlumič hluku výstřelu) mu byl uložen peněžitý trest v celkové výměře 30 000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody v délce 6 měsíců a současně mu byl uložen trest propadnutí věci. Trest propadnutí věci byl vykonán dne 8. 11. 2019. Peněžitý trest však byl zaplacen až dne 31. 8. 2020, tedy až v průběhu odvolacího řízení. S ohledem na novelizované znění § 105 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku účinné od 1. 10. 2020, lze sice mít za zahlazený peněžitý trest. Jinak to je však u trestu propadnutí věci, kde se vyžaduje k zahlázení odsouzení lhůta uplynutí 1 roku od výkonu trestu a to při splnění podmínky řádného života. Jde však o návrhové řízení podle § 363 trestního řádu, které je vázáno na žádost odsouzeného. Ve věci sp. zn. 6 T 165/2019 však zatím taková žádost nebo návrh podán nebyl a k odsouzení je třeba přihlížet. Odvolací soud musel postupovat stejně tak, jako prvostupňový soud podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku a ukládat souhrnný trest. Projednávaná trestná činnost byla totiž spáchána před doručením trestního příkazu ve věci sp. zn. 6 T 165/2019. Obžalovanému Ch. nepolehčuje žádná okolnost ve smyslu § 41 trestního zákoníku, neboť se ke svému jednání nedoznal a vzniklou škodu se ani nepokusil nijak nahradit. I po změně ve výroku o vině byl obžalovanému Ch. znovu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 roků, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 211 odst. 6 trestního zákoníku (sazba je od 5 let do 10 let odnětí svobody). Pro výkon tohoto trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Na obžalovaného nelze hledět jako na bezúhonného člověka a jím způsobená škoda přesáhla bezmála „jednou tolik“ dolní hranici škody velkého rozsahu, a proto nebyla shledána existence podmínek uvedených v § 58 trestního zákoníku pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody. V současné době je proti němu vedeno další trestní stíhání pro rozsáhlou majetkovou trestnou činnost u krajského soudu v Ústí nad Labem a Městského soudu v Praze. Trest odnětí svobody byl doplněn trestem peněžitým, pro jehož uložení jsou splněny podmínky uvedené v § 67 odst. 1 trestního zákoníku a jehož souhrnná výměra odpovídá osobním a majetkovým poměrům i výdělkovým možnostem obžalovaného. Byla jednoznačně prokázána ziskuchtivost jeho jednání. Správně zmiňuje prvostupňový soud výsledek finančního šetření, kdy obžalovanému byly pro účely uložení peněžitého trestu usnesením státního zástupce č. j. VZV 43/2017-190 a potvrzené usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 10. 2018, sp. zn. 9 To 58/2018, zajištěny peněžní prostředky ve výši 500 000 Kč a dále pozemky parcelních čísel uvedených v citovaném usnesení Vrchního státního zastupitelství v Praze. Peněžitý trest tedy není nedobytný, jak se snaží obžalovaný prezentovat soudu. Zaplacený peněžitý trest ve věci sp. zn. 6 T 165/2019 bude vzhledem k souhrnnému trestu do nově uloženého peněžitého trestu započítán. V souladu s novelou trestního zákoníku účinnou od 1. 10. 2020 nebyl již stanoven náhradní trest odnětí svobody. Odvolací soud se ztotožnil i s výrokem o uložení trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodní společnosti na dobu 5 let, neboť se dopustil trestné činnosti jako jednatel společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., a této společnosti ke své trestné činnosti využil. Vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu jde o trest přiměřený. Protože byl rušen celý výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem, musel být vysloven znovu i trest propadnutí věci podle § 70 odst. 2 trestního zákoníku, byť už byl vykonán.

38. U obžalovaného Ing. Vlastimila H. musel odvolací soud s ohledem na odvolání státního zástupce přezkoumat a napravit pochybení soudu prvního stupně, který nevyčkal na pravomocné rozhodnutí ve věci Městského soudu v Praze sp. zn. 45 T 5/2019 ze dne 7. 1. 2020 a rezignoval s plným vědomím nesprávnosti takového postupu na uložení souhrnného trestu podle ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku. Městský soud v Praze napadeným rozsudkem odsoudil obžalovaného Ing.H. za jednání spáchané dne 10. 3. 2012 (datum vyhotovení nepravdivého znaleckého posudku), jde tedy o skutek spáchaný před vynesením rozsudku ze dne 7. 1. 2020. V případě zločinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku jde o dílčí skutek pokračující trestné činnosti, odsouzené již ve věci sp. zn. 45 T 5/2019 (skutky z 10. 3. 2012 a 8. 11. 2012) a spáchané v souběhu se zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Přichází proto v úvahu uložení trestu společného a úhrnného podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Při rozhodování o druhu a výši trestu odvolací soud právem zohlednil, že obžalovaný Ing. Vlastimil H. měl zásadní podíl na spáchání posuzované trestné činnosti, neboť bez jeho přispění by tato trestná činnost nebyla uskutečnitelná. Zároveň svým činem poškodil dobrou pověst soudních znalců a znevažil výkon znalecké činnosti státem mu svěřené. Již pravomocným rozsudkem ve věci sp. zn. 45 T 5/2019 mu byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 let se zařazením do věznice s ostrahou. Tato výměra trestu v sazbě od 5 do 10 let odnětí svobody odpovídala situaci, kdy byl odsuzován za dva zločiny spáchané dvěma útoky. K tomuto však nově přistupuje další stejné trestné jednání ze dne 10. 3. 2012 s další škodou přes 19 000 000 Kč. Navýšení trestu odnětí svobody o jeden rok, tedy na 7 roků odnětí svobody, v souladu s návrhem státního zástupce považuje odvolací soud za přiměřené a zcela odpovídající podmínkám pro ukládání trestů podle § 38 a § 39 trestního zákoníku. Správnými a logickými úvahami byly vedeny soudy ve věci sp. zn. 45 T 5/2019, pokud vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody uložily Ing. H. také trest peněžitý ve výměře 500 000 Kč. Obžalovaný ačkoli měl dlouhodobý, stálý a velmi dobrý příjem jako obecní úředník, a měl možnost příjmu také z podnikatelské činnosti znalce, nechal se zlákat vidinou v zásadě bezpracného výdělku /za cca pětistránkové znalecké posudky s vynaložením minima času a aniž by shlédl posuzované nemovitosti, kdy úmyslně hodnotu posuzovaných nemovitostí nadhodnotil, obžalovaný fakturoval částky až 100 000 Kč/. Peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb, kdy denní sazba činí 1.000 Kč, je odůvodněn závažností skutků, jichž se obžalovaný dopustil, výši škody trestnou činností způsobené, a do denní sazby pak soud promítl výdělkové a majetkové poměry obžalovaného, včetně majetku, jež byl zajištěn v úvodu trestního řízení. Výkon peněžitého trestu nebude na úkor náhrady škody poškozené. Trest náhradní pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, nebyl v souladu s novelou trestního zákoníku stanoven. Obžalovanému byl dále uložen podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu znalecké činnosti v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, zvláštní specializace oceňování nemovitostí, a to na dobu 5 let. Obžalovaný H. se bezesporu trestného činu dopustil v přímé souvislosti s výkonem činnosti znalce a této své důvěry zneužil ve prospěch jiných k jejich obohacení. Délku trestu zákazu činnosti v trvání 5 let odvolací soud akceptuje ve stejné výměře za přiléhavého zdůvodnění jako soud prvního stupně. Jak dalece je trestná činnost obžalovaný Ing.H. rozsáhlá vyznívá z toho, že je trestně stíhán pro identickou trestnou činnost, kterou měl spáchat jako pomocník různých spolupachatelů při podvodném získání úvěru od MSD. U Městského soudu v Praze bylo státním zástupcem Vrchního státního zastupitelství v Praze podáno několik obžalob, tyto věci jsou vedeny pod sp. zn. 45 T 5/2019 (rozsudek vyhlášen 7. 1. 2020), 10 T 6/2019, 10 T 10/2019, 10 T 12/2019, 49 T 6/2019, 74 T 3/2019, 49 T 14/2019, 43 T 1/2020. Státní zástupce u veřejného zasedání o odvolání hovoří až o 30 vedených trestních řízeních.

39. K trestnímu řízení se připojila včas a řádně insolvenční správkyň JUDr. Kateřina

Martínková, LL.M., za poškozené Metropolitní spořitelní družstvo v likvidaci, IČO: 25571150, s dlužnou jistinou včetně příslušenství v celkové výši 30 760 485,03 Kč. Postoupením pohledávky a jejím zpeněžením bylo dosaženo kupní ceny pohledávky 835 644,74 Kč. Proto insolvenční správkyně návrh později upřesnila, aby soud uložil obžalovaným povinnost, aby společně a nerozdílně zaplatili na náhradu škody 29 924 840,29 Kč. Městský soud v Praze postupem podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal Metropolitní spořitelní družstvo (*v rozsudku chybně uváděno spotřební družstvo*) zastoupené JUDr. Kateřinou Martínkovou s celým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. **Odvolatelka JUDr. Kateřina Martínková, LL.M.,** namítala jako poškozená v trestním řízení nesprávnost výroku, kterým bylo MSD v likvidaci odkázáno s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních s tím, že MSD v likvidaci není k uplatnění nároku aktivně legitimován a odkázána měla být ona jako insolvenční správkyně. V tomto směru je nutno dát podanému odvolání za pravdu, neboť oprávnění nakládat s majetkovou podstatou dlužníka přešlo prohlášením konkurzu na majetek dlužníka na insolvenčního správce, a proto nositelkou aktivní legitimace k uplatnění případného nároku na náhradu škody je JUDr. Martínková, nikoli MSD v likvidaci. S ostatními věcnými argumenty podaného odvolání však nelze souhlasit.

40. Součástí spisového materiálu, jak i uvedla insolvenční správkyně, je smlouva o postoupení pohledávek. Pro účely postoupení pohledávky v rámci insolvenčního řízení společnosti Rock Forrest Invest, s.r.o., byl vyhotoven znalecký posudek ke stanovení hodnoty úvěrové pohledávky MSD za dlužníkem Rock Forrest Invest, s.r.o., z titulu smlouvy o úvěru č. 506889038. Pohledávka byla ke dni 28. 5. 2015 stanovena na 1 020 000 Kč. Pohledávka byla postoupena insolvenčním správcem MSD Mgr. Ing. Ivo Halou postupníkovi společnosti AB CREDIT, a.s., IČO: 405 22 610. Tím byl tento závazkový vztah vypořádán a nyní již na straně insolvenční správkyně žádný další nárok není. Proto měl prvostupňový soud postupovat podle § 206 odst. 3, odst. 4 trestního řádu a JUDr. Martínkovou, LL.M., jako poškozenou k trestnímu řízení nepřipustit. Ostatně o Přesto s ní jako s poškozenou po celé řízení jednal, a proto nezbylo odvolacímu soudu než z výše popsaných důvodů zrušit výrok o náhradě škody, kterým bylo MSD v likvidaci odkázáno podle § 229 odst. 1 trestního řádu s nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních a znovu rozhodnout tak, že podle stejného ustanovení odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních s nárokem na náhradu škody insolvenční správkyni JUDr. Kateřinu Martínkovou, LL.M. Později byla rámcovou smlouvou pohledávka postoupena postupitelem AB CREDIT, a.s., na postupníka společnost Glory Daze Associated S. A. Společnost Glory Daze Associated S.A., se přihlásila do insolvenčního řízení se svou pohledávkou s příslušenstvím v celkové výši 36 897 352,52 Kč. Společnost Glory Daze Associated S. A., se v rámci trestního řízení proti obžalovaným Viktoru Ch. a Ing. Vlastimilu H. s nárokem na náhradu škody nepřipojila, a proto správně Městský soud v Praze ve vztahu k tomuto poškozenému o náhradě škody nerozhodoval.

41. Ohledně skutků týkajících dnes již odsouzených Tomáše Ch. a Ing. Vlastimila H. byl s ohledem na zrušení výroku o škodě podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku znovu vysloveno odkázání společnosti Glory Daze Associated S.A., s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **dovolání**. Dovolání **může** podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený **může** podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které

nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se **nepovažuje** za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání **lze** podat ve lhůtě **dvou (2) měsíců** od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni. O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání **musí** obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání **lze** měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Neúspěšné podání dovolání je zpoplatněno částkou **10.000,- Kč**.

Praha dne 15. prosince 2020

JUDr. Jan Chocholatý, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Vyhotovil:
JUDr. Miroslav Kureš, v.r.